

MŪSU PASTOGĖ

Eina nuo 1949 Australian Lithuanian Weekly Post Print Approved PP 255003/01774 Kaina – Price \$1.50 2008.05.21 Nr. 20 (3091)

Canberros “Ramovėi” – 40 metų



Šių metų gegužės 24 d. Canberros ramovėnai paminėjo 40 metų LKVS “Ramovė” Canberros skyriaus sukaktį. Plačiau apie tai – “M.L.” psl. 3.

Nuotraukoje – ramovėnai su svečiais Lietuvių Klubo sodelyje 1993 m. Iš kairės: Juozas Gailius, Leonas Venclovas, Jonas Antanaitis, Liudas Budzinauskas, Rimas Dičiūnas (“Ramovė” skyriaus pirmininkas), Bronius Šumila, Zigmas Sipavičius, Edvardas Laurinonis ir Feliksas Borumas.

Anskis
Relsgys

Lietuvos įvykių apžvalga

Lietuva gina
savo ir
europinius
reikalus

Prieš pora savaitių Europos Sąjungos (ES) užsienio reikalų ministras nepavyko įtikinti Lietuvos atstovo nepripiešinti deryboms dėl naujos partnerystės ir bendradarbiavimo sutarties tarp ES ir Rusijos. Europos industrialistų vilioja Rusijos energetiniai ištekliai – dujos ir nafta. Neatsižvelgdami į politines pasekmes, industrialistai spaudžia savo vyriausybės eiti į bendradarbiavimą su Rusija.

Rusija pasiryžusi Baltijos jūros dugnu nutiesti vamzdynus tiesiai į Vakarų Europą – aplenkiant energijos išteklių neturinčias Baltijos valstybes ir paliekant jas Rusijos malonei. Okupuotas Rytprūsių kraštas – dabartinis Rusijos militarinis enklavas – pasiūlė savo pagalbą vamzdynams nutiesti.

Rytų europiečiams aišku, jog energijos tiekimas iš Rusijos nėra nekalta komercinė transakcija, tad jai įgyvendinti reikia politinių saugiklių, kad apdraustų savo kraštą. Lietuva reikalavo, kad Rusija suteiktų garantijas dėl naftos tiekimo Lietuvai “Družbos” naftotiekui, kurį Rusija uždarė tariamai dėl gedimų. Reikalauta, kad būtų sprendžiamas Rusijos konfliktas su Gruzija ir Moldova, o taip pat keliamas klausimas dėl Rusijos atsisakymo bendradarbiauti kriminalinėse bylose, kaip sausio 13-tos ir Medininkų žudynių. Visi šie klausimai rišasi su Lietuvos, o kartu ir

Europos Sąjungos saugumu.

Gegužės 28 - 29 dienomis ES užsienio reikalų ministrai renkasi posėdžiui, kuriame numatoma duoti leidimą pradėti derybas su Rusija. Tad Lietuvos, kaip ES narės, pritarimas derybose su Rusija būtinas.

Kaip pranešė LR Prezidentūros žiniasklaida, gegužės 11 d., LR Prezidentas Valdas Adamkus susitiko su ES pirmininkaujančios Slovėnijos, Švedijos ir Lenkijos užsienio reikalų ministrais Dimitrij Rūpel, Karl Bilt, Radosław Sikorski bei Europos Komisijos pareigūnais.

Diplomatai atvyko į Lietuvą aptarti klausimus dėl Europos Sąjungos derybų mandato su Rusija. “Džiaugiuosi, kad į Lietuvą susirinko mūsų draugai, Švedijos, Lenkijos ir Slovėnijos ministrai. Jeigu iki tol būtų abejonių, kad Lietuva gali kelti jai svarbius dalykus ES lygiu, dabar įsitikiname, kad mūsų užsienio politikos kryptis yra teisinga. Į ES derybų su Rusija mandatą bus įtraukti klausimai dėl nutrūkimo tiekimo naftotiekui “Družba”, įšaldytų konfliktų Gruzijoje ir Moldovoje, nesprendžiamų sausio 13-tosios ir Medininkų bylą. Mūsų tikslas – kalbėti Europos Sąjungoje vienu balsu, ir šiandien žengtas labai svarbus žingsnis šia kryptimi”, sakė jis.

Kalbėdamas apie Slovėnijos, Švedijos, Lenkijos ir Europos Komisijos atstovų parodytą supratimą ir solidarumą, Prezidentas pabrėžė, kad Lietuva visuomet buvo ir yra pasirengusi dialogui ir kompromisams.

Prezidentas baigdamas praeikė: “Aš labai tikiu, kad Europos Sąjungai pirmininkaujančiai Slovėnijai ir Europos Komisijai, kuri ves derybas su Rusijos Vyriausybe, pavyks rasti pritarimą Europoje”.

Nukelta į 2 psl.

Emigrantų lietuviųbei – vis daugiau pinigų

Emigracijoje gyvenančių vaikų švietimui Lietuva kasmet turės skirti vis daugiau lėšų. Tautinių mažumų ir išeivijos departamento duomenimis, šiuo metu 31 pasaulio valstybėje veikia 179 lietuvių švietimo įstaigos, per kurias palaikoma ir skleidžiama lietuviybė. Prie jų priskiriamos lituanistinės mokyklos, mokyklos su lietuviškomis klasėmis (pamokomis), mokyklos su lietuvių etnokultūros komponentu, suaugusiųjų klubai, lietuvių kalbos kursai bei vaikų darželiai lietuviškai kalbantiems vaikams.

Vien pernai atsirado 13 naujų švietimo įstaigų lietuviams, šiemet pradėjo veikti dar 2 lituanistinės mokyklos Šiaurės Airijoje ir 1 mokykla Didžiojoje Britanijoje. Taip pat veikia 7 bendrojo lavinimo mokyklos lietuviams, esančios Lenkijoje, Baltarusijoje ir Latvijoje.

Visose minėtose įstaigose mokosi per 7,000 moksleivių. Taip pat kasmet auga sumos, kurios išleidžiamos jų vadovėliams. Pavyzdžiui, 2005 m. vadovėliams valstybė

išleido 76,520 litų, 2006 m. – 104,800 litų. Pasak departamento generalinio direktoriaus pavaduotojos Vidos Bagdonavičienės, šiuo metu lietuvių tarp emigrantų puoselėjančių įstaigų vadovėliams kasmet skiriama apie 150,000 litų. Tačiau ji pastebi, kad moksleivių tėvai neretai patys imasi knygnešių darbo, vietoj asmeninių daiktų iš viešnagės Lietuvoje parsigabendami lietuviškas knygas.

Lituanistinių mokyklų mokytojų ruošimui bei kvalifikacijos kėlimui kasmet skiriama apie 15-20,000 litų. „Prieš dešimtmetį, pradėję nuo kuklių kursų mokytojų, dabar organizuojame bendrojo lavinimo mokyklų, ikimokyklinio ugdymo, seminarus lituanistinių mokyklų atstovams. Pavyzdžiui, 2001 m. buvo sudarytos sutartys su 69, 2004 m. – su 90, 2008 m. – su 105 mokytojais”, – teigė V. Bagdonavičienė.

Šiemet lituanistinės mokyklos pateikė 131 paraišką daliniam savo veiklos finansavimui. Joms buvo skirta per 400,000 litų. (Inga Saukienė, DELFI)

“Sugrįžimų” festivalis

(ELTA). Vilniuje baigiasi dešimtas tarptautinis festivalis “Sugrįžimai”, sukvietęs į gimtinę kitose šalyse dirbančius ar studijuojančius lietuvius. Per šešias “Sugrįžimų” savaites numatoma surengti 17 koncertų Vilniuje, Kaune, Vilkaviškyje, Klaipėdoje, Šiauliuose, Mūro Strėvininkuose. Festivalio koncertuose pasirodė ir labai jauni, ir kiek vyresni atlikėjai, kuriems bendra tai, kad jie jau yra pasiekę tarptautinį pripažinimą konkursuose ir pakviesti studijuoti garsiose muzikos mokyklose užsienyje.

Į 10-ąją muzikos festivalį “Sugrįžimai”, vykusį pusantro mėnesio, Lietuvos muzikų rėmimo fondas pakvietė daug talentingų jaunųjų lietuvių atlikėjų, studijuojančių JAV, Kanadoje, Vokietijoje, D. Britanijoje, Prancūzijoje, Austrijoje, Estijoje, Šveicarijoje, Latvijoje, Suomijoje. Tradicinis festivalio akcentas – lietuvių muzikų kolegų užsieniečiai, kartu atliekantys programas, kuriose skamba ir Lietuvos kompozitorių kūriniai. Festivalio pabaigos koncerte Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje dainuos

vienas perspektyviausių lietuvių tenorų Gediminas Varna-Tiškevičius. Londone dainavimo studijas tęsiantis muzikas yra baigęs Šiaulių konservatoriją ir dainavimą Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje. Vėliau jis tęsė dainavimo studijas Berlyno menų universitete, tobulinosi Londono “Guildhall” muzikos ir dramos mokyklos operos studijoje, Londono Karališkojoje muzikos akademijoje, Milano “Teatro alla Scala”. Jis jau sukūrė ne vieną vaidmenį užsienio operos scenose, o šįkart “Sugrįžimų” festivalio programoje jis pasirodys su operos scenoje ir koncertų salėse dažnai pasirodantiais lietuvių atlikėjais – mezzosopranu Ieva Prudnikovaite ir bosu Egidijumi Dauskurdžiu.

Koncerte skambės lietuvių kompozitorių Stasio Šimkaus, Juozo Grudžio, Miko Petrausko harmonizuotos lietuvių liaudies dainos, italų kompozatoriaus Vincenzo Bellini dainos, arijos iš klasikinių operų, Giedriaus Kuprevičiaus operos “Prūsai”, Vytauto Klovos operos “Vaiva” ir kt. □

Medalių nori ne visi “afganai”

(ELTA). Rusijos gynybos ministerija užpernai paskelbė sąrašą lietuvių, prieš 20 metų dalyvavusių koviniuose veiksmuose Afganistane, bet taip ir neatsiemusių jiems už tai skirtų apdovanojimų. Nors dalis medalių per Rusijos ambasadą Lietuvoje jau pasiekė adresatus, atrodo, kad iš 136 asmenų sąrašo Lietuvoje bus to meto kareivių, kurie nepanorės atsiimti jiems sovietmečiu skirtų apdovanojimo.

Panevėžio Afganistano karo veteranų klubo “Draugas” pirmininko pavaduotojas Stasys Šimanauskas tvirtina pažįstas tokių “afganų”, kurių neprivėsi atsiimti jokio medalio. Tie žmonės yra labai uždari, nenori prisiminti nei tarnybos Afganistane, nei kartu ten buvusių draugų.

Jie stengiasi atsiriboti nuo slogių praeties prisiminimų. Daugeli kamuoja ir fizinės, ir psichologinės traumos. Jis sako žinąs, kad tarp Panevėžio miesto ir rajono gyventojų yra 180 sovietiniais metais buvusių Afganistane. Tačiau klubui priklauso ir aktyviai tarpusavyje bendraujanti įrašų sąrašą tik apie dvidešimt.

Į klausimą, ar svarbūs lietuviams Rusijos skiriami apdovanojimai, Stasys Šimanauskas atsakė, kad mūsų konservatyvūs tautiečiai apskritai nepratę puošti “geležiuokais”, “metaliukais”. Pasak jo, sunku pamatyti lietuvių, į kokią nors šventę atėjusių su medaliu ar ordinu prie kurtinės. Jie dažniausiai guli padėti į stalčius. □



♦ Gegužės 12 d. didžiulis žemės drebėjimas nusispaudė pietvakarinės Kinijos provincijose. Dauge lyje vietovių sugriauti beveik visi pastatai, žemės griūčių užverstai keliai nutraukė susisiekimą su ištisomis sritimis. Žuvo apie 50.000 žmonių, daug sužeistų, beveik 5 milijonai žmonių neteko pastogės. 7,8 balų žemės drebėjimo epicentras buvo Sičuan provincijoje, bet aukšti pastatai siūbavo nuo Beidžingo iki Bangkoko Tailandėje. Mianyang mieste 7 aukštų mokyklos pastatas su 1000 mokinių ir mokytojų per ketelį sekundžių pavirto dviejų metrų aukščio griuvėsių krūva. Kinijos vyriausybė pasiuntė 130.000 kareivių su 90 sraigtasparnių padėti ieškoti užgriautų gyvų žmonių.

♦ Gegužės 12 d. parlamento rinkimuose Serbijoje geriausiai pasirodė prezidento Boris Tadić vadovaujama partija, siekianti artimų ryšių su Vakarų Europa, surinkdama apie 39% balsų. Tomislav Nikolić vadovaujama Radikalų partija, ryšių su Rusija šalininkai, gavo apie 29% balsų, gi dabartinio min. pirmininko Vojslav Kostunica vadovaujami nacionalistai surinko apie 11% balsų. Neaišku, ar prezidentui Tadić pasiseks sudaryti Vakarams palankią koalicinę vyriausybę.

♦ Gegužės 12 d. Pakistano musulmonų Lyga atšaukė visus savo 9 ministrus iš 24 narių ministrų kabineto, užpykusi, kad Pakistano vyriausybė dar vis negražina į senasias pareigas apie 60 Aukščiausiojo Teismo teisėjų, kurie pernai buvo prezidento Pervez Musharraf pašalinti. Visgi Lyga,

antroji dydžio partija parlamente, nepasitraukė iš valdančios koalicijos.

♦ Gegužės 13 d. Indija sukrėtė naujas teroristinės išpuolis. Turistų gausiai lankomame Jaipur mieste, Radžastano sostinėje, per 12 minučių sprogo 8 bombos, užmušdamos 63 žmones, virš 200 sužeistų. Bombos sprogo žmonių pilnose Jaipur miesto centro gatvėse. Jos buvo paslėptos plastiniuose maišuose, pritvirtintuose prie naujai nupirktų dviračių, kurie buvo palikti prie hindu šventyklų bei turistų lankomų Jaipur architektūrinių įžymių. Policija surado ir išmontavo tris dar nesprogiusias bombas.

♦ Gegužės 12 d. Libane atsinaujo susišaudymai tarp Hezbollah ir vyriausybės šalininkų Beiruto apylinkėse, o sekančią dieną kovos vyko ir krašto šiaurėje. Nuo kovų pradžios gegužės mėnesį žuvo 81 žmogus. Gegužės 14 d. į Beirutą atvyko Arabų Lygos delegacija tarpininkauti taikos deryboms tarp Libano vyriausybės ir Hezbollah.

♦ Gegužės 16 d. Zimbabvės Rinkiminė Komisija galiausiai nustatė birželio 27 d. prezidento rinkimų antram ratui. Prezidentas Robert Mugabe šalininkai tęsia opozicijos šalininkų terorizaciją, gi opozicijos lyderis Morgan Tsvangirai jau visas mėnuo yra išvykęs į užsienį. Dabar jis pareiškė ką tik gavęs įspėjimą, kad bus nužudytas, jei grįš dalyvauti rinkimuose.

♦ Du nužudymo grąšinimus gavo James Batley, Australijos ambasadorius Fidži, Australijos ir Fidži santykiams įsitempus. Fidži vyriausybė atmetė ambasadoriaus prašymą leisti jo apsaugą patikėti Australijos policijai.

♦ Gegužės 18 d. Burma galiausiai įsileido pirmąjį užsienio gydytojų grupę padėti nuo ciklono nukentėjusiems žmonėms, kurių 2,5 milijono yra likę be pastogės.

Šiuo metu Vilniuje vyksta svarbus posėdis, kuriame dalyvauja LR Seimo ir PLB atstovai. Ta proga su PLB Valdybos pirmininke Regina Narušiene kalbėjosi ELTOS korespondentas Vaidotas Beniušis. Pasak R. Narušienės, užsienio lietuviai pasigenda prasmingo dialogo su Lietuvos valdžia išsiviams rūpimais klausimais. Valstybės institucijų nenoras bendradarbiauti trukdo spręsti aktualias dvigubos pilietybės ir televizijos išsiviams problemas, o emigrantams iki šiol nesudaromos sąlygos grįžti namo.

Red.

“Pasigendame prasmingo dialogo”

Seime dvigubos pilietybės klausimą siūloma spręsti įvairiai, pavyzdžiui, pilietybę palikti Europos Sąjungos (ES) ar NATO šalyse gyvenantiems lietuviams, tačiau tai sulaukia kritikos iš abiejų pusių – vieni sako, kad toks reglamentavimas “per platus” ir pažeidžia Konstituciją, kiti dvigubą pilietybę siūlo palikti platesniam asmenų ratui. Kaip Jūs įsivaizduojate dvigubos pilietybės įstatymą? Ar jis įmanomas nekeičiant Konstitucijos?

Užsienio lietuviai nenori keisti Konstitucijos 12 straipsnio, kad visi galėtų turėti dvigubą pilietybę. Tai būtų žala Lietuvai. Kita vertus, reikia nepamiršti, kad lietuvių kilmės asmenys turi prigimtine teise, kurios negalima atimti. Galima įstatymą ir Konstitucijos 18 straipsnį (“Žmogaus teisės ir laisvės yra prigimtinės” - ELTA) įrašyti, kad lietuvių kilmės žmogus negali prarasti Lietuvos pilietybės, nebent pats jos atsisako ar kelia grėsmę valstybei.

Pilietybės palikimas tik ES piliečiams būtų diskriminacija. Galima įrašyti ES, NATO ir kitus kraštus, kurie turi tokias pat vertybes kaip Lietuva – demokratines tautas. Gal dar reikėtų apriboti, kad norintis išlaikyti pilietybę žmogus turėtų įvardyti savo motyvus ir įrodyti ryšius su Tėvyne. Tiems, kurie pamiršo Lietuvą, pilietybės nereikia. Palikime piliečiams tuos žmones, kurie dalyvauja Lietuvos gyvenime, lietuvių bendruomenėse. Taigi galimybių yra, bet, atrodo, kad daugiau piliiečių nenorima. Kodėl – niekas viešai nesako.

Dalis oponentų akcentuoja, kad Lietuvos pilietybė apima ne tik teises, bet ir įsipareigojimus valstybei, todėl ji turėtų būti suteikta tiems lietuviams, kurie dirba, moka mokesčius Tėvynei.

Mes pensijos, sveikatos apsaugos negauname. Taigi mūsų Lietuva nieko neduoda, išskyrus teisę balsuoti, dalyvauti jos ateityje ir ją remti užsienyje. Į NATO Lietuva nebūtų taip greitai įstojusi, jeigu nebūtų spaudė JAV lietuviai. Užsienio lietuviai uždirbta lešas siunčia savo giminiams. Yra žmonių, kurie išėjo į pensiją Lietuvoje. Iš jos čia negali pragyventi. Taigi jie vėl išvažiuoja į užsienį, ten padirba kokius penkerius metus, gauna JAV pilietybę. Grįžus į Lietuvą ir jos atsisakius, pensija dingsta. Sąlygos tokios, kad žmogui grįžti neįmanoma. Sąlygos balsuoti taip pat nėra geros.

Lietuva šių metų “Eurovizijoje”

Kaip praneša ELTA, šių metų “Eurovizijoje” Belgrade Lietuva pasirodys antrajame pusfinalyje gegužės 22 d. Jei pateks į finalą, antrą kartą Lietuva pasirodys gegužės 24 d. Lietuvos atstovas Jeronimas Milius dainuos dainą “Nomads in the Night” ir vilkės gotikinio stiliaus juodas kelnes ir baltus marškinius su islandiškais ornamentais. Jis pasirodys penktas.

Pasak režisieriaus D. Abario, J. Milius

Ar pakanka dialogo iš Lietuvos valdžios pusės su Jumis šiuo ir kitais rūpimais klausimais?

Prasmingo dialogo, bendravimo labai trūksta. Pastangų padėti užsienio lietuviams yra per mažai. Pvz., visoje Pietų Amerikoje nėra ambasadoriaus. Dažnai Lietuvos pareigūnai nusprendžia, kas mums reikalinga, nors jų žinios yra labai ribotos. Nors galbūt žingsnių pirmyn ir yra – Seimo ir PLB komisijos posėdžiai yra pirmasis bandymas. Tikiu, kad laikui bėgant bendradarbiavimas taps aktyvesnis. Žinoma, galbūt ir mes, užsienio lietuviai, kartais pamirštame, kad mūsų patirtis buvo kitokia – klausyti įsakymų, negalvoti kritiškai. Taigi, kai kada turime drastiškai ką nors pasakyti, kad būtume išgirsti.

Lietuvoje vyrauja pesimizmas. Anot praėjusio mėnesio apklausos, 7 iš 10 Lietuvos gyventojų mano, kad reikalai Lietuvoje pastaruoju metu iš esmės krypta į blogąją pusę. Kokie, Jūsų nuomone, būtų panašios apklausos tarp užsienio lietuvių rezultatai?

Aš esu optimistė, tikiu Lietuvos ateitimi, o kitur, aišku, yra visokių žmonių. Tie, kurie neatvažiuoja į Lietuvą, nemato progreso. Ypač naujieji emigrantai, kurie išvažiuo nusivylę situacija Lietuvoje, dabar skaitydami tik blogas žinias apie korupciją, norą atimti pilietybę nebetrūki optimizmo. Gal yra ir spaudos problema – ji mėgsta sensacijas, dažniausiai apie blogus dalykus, ir įvaizdis susidaro prastesnis nei yra iš tiesų. Tie, kurie vis sugrįžta į Lietuvą, permainas mato. Mes, senieji emigrantai, taip pat dar atsimeiname praeitį ir suprantame, kad jei Amerika jau šimtus metų vysto demokratiją, o ji taip pat nėra tobula, tai negalime iš jūsų reikalauti tokios pat pažangos.

Jau penkerius metus nesulaukiate, kol bus įgyvendintas televizijos išsiviams projektas. Kaip vertinate susidariusią situaciją ir naujojo LRT generalinio direktoriaus siūlymą atiduoti Vyriausybės skirtą milijoną litų televizijai įrengti ir per kabelinę televiziją transliuoti “LTV World”?

Naujas direktorius atėjo arogantiškai nusistatęs, tarp mūsų iškart iškilo siena. Mūsų darbas kartu bus sunkus. Seniai pagėdavome televizijos iš Lietuvos. Esame sukūrę Amerikos lietuvių televiziją, kuri veikia 10 metų. Ji išlaikoma tik iš aukų, programos nėra labai kokybiškos ir neapima visų JAV.

Prieš penkerius metus pradėjome prašyti finansuoti signalo siuntimą – tai kainuoja apie milijoną litų ir sudaro 15% televizijos kainos. Likusią dalį finansuotume patys. Mūsų programą ateityje matytų ne tik JAV, bet ir kiti kraštai. Iš pradžių bendravimas sekėsi gerai, Seimas paskyrė du milijonus litų Lietuvos televizijai, bet lėšos buvo suvartotos kitur. Vėliau išgirdome, kad mūsų planą perėmė ir atsisakė bendradarbiavimo. Buvo pasakyta – mes pasamdytume savo žmones ir patys nuspręstume, ką matysite. Tačiau mūsų žmonės jos nepirks – bus tik didelės išlaidos Lietuvai. Dabar atėjęs naujasis direktorius net atsisako pasakyti, kiek jų nuo rudens veikiančią programą žiūri abonentai, kiek ji kainuoja. O čia juk visų lietuvių lėšos. Nesvarbu, ar kas mato, kiek kainuoja, ir ar ką nors patenkina... Ar jis iš tikrųjų nori taip veikti?

Ačiū už pokalbį.

Lietuvos įvykių apžvalga

Atkelta iš 1 psl.

Į tvirtą Lietuvos nusistatymą atsiliepė ir žymus britų žurnalistas Edward Lucas, knygos “Naujas šaltasis karas” autorius. Dienraštyje “The Daily Mail” spausdintame straipsnyje jis pažymi, kad Rusijai šiuo metu nėra ko jaudintis dėl situacijos užsienyje. “Vokietijos patogūs ryšiai su Rusija sukūrė “Trojos arklių” dviejų svarbiausių Vakarų aljansų širdyje. Silvio Berlusconi Italija ir Nicolas Sarkozy Prancūzija užima tą pačią poziciją: priimti prekybos su Rusija turtus, ignoruojant politinę kainą. JAV ir Britanija yra per daug suglumusios dėl Irako ir Afganistano”, – rašo E. Lucas.

Politinis žurnalistas tiesiog sveikina Lietuvą, kuri yra viena mažiausių ir neturtingiausių ES šalių, kuri drąsiai pasipriešino Briuselio skubinamam konsensui, ir reikalauja, kad ES sugriežtintų savo poziciją prieš pradedant derybas su Rusija.

ES pirmininkaujanti Slovėnijos užsienio reikalų ministras Dimitrij Rupel pasiektą kompromisą su Lietuva projektą perdavė svarstyti ES šalių ambasadoriams. Ambasadorių komiteto pritarimas būtinas norint vėliau be diskusijų sprendimą patvirtinti.

Diplomatinių šaltinių teigimu, Prancūzijos, Vokietijos, Italijos, Jungtinės Karalystės ir Ispanijos atstovai pareiškė nepriartinimą kai kurioms formuluočioms, kurių nori Lietuva skyrtyje apie išaldytų konfliktų sprendimą Gruzijoje ir pasiūlė kiek pataisyti tekstą.

Tačiau Lietuvos užsienio reikalų ministerija esą nesutikusi su siūlymais ir reikalavusi tokio teksto, koks buvęs aptartas

sekmadienį Vilniuje.

Trečiadienį, gegužės 14 d. LR Prezidentas Valdas Adamkus priėmė užsienio reikalų ministrą Petrą Vaitiekūną. Prezidentas sveikina Lietuvos diplomatijos pastangas ir mano, kad tai yra tik proceso pradžia. Prezidentas paragino Lietuvos diplomatus ir toliau ginti savo šalies interesus, drąsiai ieškoti šaliai tinkamų kompromisų, tačiau tai daryti ne esminių Lietuvos interesų sąskaita. Be to, šalies vadovas pabrėžė, kad Lietuva nesiekia blokuoti ES ir Rusijos derybų.

Skambėjo gražiausios partizanų dainos

Kaune, šeštadienį, gegužės 10 d. Vytauto Didžiojo universiteto didžiojoje salėje skambėjo gražiausios Lietuvos partizanų dainos. Koncertą surengė Ateitininkų federacija. Romansus dainuoti įpratusi L. Kalpokaitė sugebėjo perteikti partizanų dainų ilgesį. Pokaryje ir dabar populiarias laisvės kovų dainas atliko žymūs Lietuvos atlikėjai: Gediminas Storpirts, Aidas Gintiotis, Tomas Žaibas ir eilė kitų dainininkų. Dainininkams talkininkavo profesionalūs muzikantai, kaip Andrius Balachovičius (akordeonas), Vytautas Labutis (saksofonas) ir kiti. Klausytojų užbūrė muzika ir aktoriai, sugebėję nukelti publiką į ilgesyje ir nežinomybėje paskendusius laikus.

Šis koncertas – tai Ateitininkų federacijos vykdomo projekto “Už laisvę, tėvyne ir tave”. Projekto tikslas – mūsų tautos nesenos praeities paveldą paversti integralia jaunosios kartos istorinės savimovės dalimi.

Rengiant apžvalgą naudotasi Lietuvos spauda, ELTA, BNS, LGITIC ir “Bernardinai”.

Canberros LKVS "Ramovė" skyriaus 40 metų sukaktis

Liudas Budzinauskas

Prieš 40 metų susirinkę iniciatoriai – J. Anučiauskas, K. Keraitis ir K. Labutis – nutarė Canberroje įsteigti LKVS "Ramovė" skyrių. Jie išsiuntė kvietimus, kurie skambėjo taip: "Mieči lietuviai kariai! Šių metų gegužės mėn. 24 dieną, 19.30 val. po

pietų, Canberros Lietuvių Klube, šaukiamas Steigiamasis Lietuvių Karių Sąjungos skyriaus susirinkimas. Būdami toli nuo savo tėvynės, turėsime progos savo vienminčių karių tarpe, kad ir retkarčiais susirinkę, pasidalinti mintimis, prisiminti anas tolimas dienas, kada kupini jaunystės energijos ir pasiryžimo stovėjome savo tėvynės laisvės sargyboje". Pasirašė "Iniciatoriai".

Į iniciatorių kvietimą atsiliepė 17 dalyvių, kurie dalyvavo steigiamajame susirinkime. Susirinkimą atidarė J. Anučiauskas, nušviesdamas Sąjungos skyriaus karių – veteranų "Ramovės" įsteigimo tikslą, pakviesdamas Stasį Ratą supažindinti su šios organizacijos Statutu.

Į susirinkimo prezidiumą buvo išrinkti: Pr. Darius – pirmininku ir L. Budzinauskas – sekretoriumi.

Iš Stasio Rato pateiktos dienotvarkės, ją papildant buvo sudaryta susirinkimo dienotvarkė.

1968 m. gegužės 24 dieną balsų dauguma slaptu balsavimu buvo išrinkta trijų asme-



Paminklo autorius ir statytojas Feliksas Borumas prie savo užbaigto projekto 1990 m.

Sydnėjaus Lietuvių Klube

Sydnėjaus Lietuvių Klubo "Dainava" Valdybą sudaro įvairių profesijų ir pomėgių žmonės. Norėtume supažindinti "Mūsų Pastogės" skaitytojus su šiais žmonėmis. Pateiksime vienus klausimus kiekvienam iš jų.

**Klubo "Dainava" Valdybos direktorė
Lana Stasiunaitytė
- Vencuskas**

Kur jūsų gimtinė?

Įdomus klausimas. Gimiau Sydnėje, Australijoje, bet laikau save lietuvaitę.

Šeimyninė padėtis?

Ištekėjusi. Su vyru Algium auginame nuostabiai išdykusią penkerių metų dukrą Ulą.

Ar aktyviai dalyvaujate Sydnėjaus lietuvių bendruomenėje?

Pati išmokau pirmą lietuvišką cilaštį Savaigalio mokykloje, Lidcombe. Dabar vedu savo dukrą į šeštadienį Savaigalio mokyklėlę mūsų Klube. Prašau jaunystę "Sūkurįje". Dalyvauju dainavimo, ateitininkų būriuose. Nuo pat mažens dalyvauju ir, žinoma išdykau, Australijos Lietuvių Dienų šventėse.

Laukiu susitikimo su senais draugais per ateinančią Australijos Lietuvių Dienų šventę Sydnėje.

Šiaip tai oficialiose pareigose esu tik direktore Lietuvių Klube.

Ar buvote Lietuvoje?

Pirmą kartą į Lietuvą nuvykau traukiniu iš Londono 1990 metais. Vežiau gimnėms lagaminą, prikrautą miltų, nes galvojau, kad ten badas. Pasirodo mano dėdė dirbo malūne ir jų pačių miltai netilpo lentynose!

Važiavau porai mėnesių, tačiau pasiilkau porai metų! Pasiilčiau ir to meto Lietuvos politinį gyvenimą, dirbau labdaroje ir kultūros srityje. Susitikau su būsimu vyru. Kartu grįžome į Sydnę. Po to esam daug kartų keliavę į Lietuvą.



Klubo Valdybos direktorė Lana Stasiunaitytė - Vencuskas su dukryte Ula.

Koks yra jūsų mėgstamiausias lietuviškas patiekalas?

Mėgstu kopūstus, rūgštynių ir barščius sriubas. Lietuviškas alus – skaniausias.

Kokia jūsų mėgstamiausia lietuviška šventė?

Vėlinės Lietuvoje. Neapsakomas jausmas ir ramybė naktį vaikščiojant žvakių apšviestose kapinėse.

Taip pat patinka "mušti būgnus" per Kalėdų Mišias Sydnėje.

Kada tapote Klubo direktorium?

2007 metų spalio mėnesį.

Koks jūsų charakterio bruožas/sugebėjimas/talenta ar aistra padeda jums Klubo Valdybos darbe?

Daugiau nei per 14 metų sukaupia patirtis savame versle - pramogų renginių srityje – padeda mano tikslui, garsinti Klubą kaip vašingą ir sėkmingą pramogų centrą.

Kaip jūs matote Klubo ateitį?

Kaip sėkmingą, klestintį Klubą, kuriame nenuitiltų lietuviška šneka.

"Dainavos" Valdyba



1990 m. lapkričio 25 d. Lietuvių Klubo sodelyje susirinkę tautiečiai. Paminklą pašventino kun. Povilas Martūzas.

nų pirmoji "Ramovė" sk. Valdyba, kurią sudarė: pirmininkas – St. Ratas ir nariai – J. Anučiauskas, J. Žentelis. Kandidatais liko P. Martišius (sen.) ir L. Budzinauskas. Naują Valdybą pasveikino pulkininkas K. Labutis ir priminė, kad Valdybai tenka didelis uždavinys – tinkamai suruošti jubiliejinę (50 metų) kariuomenės šventę. Nuo šios įsimintinos dienos per 40 metų "Ramovė" skyrius Canberroje padarė svarų kultūrinį įnašą į Bendruomenės gyvenimą. Išvardinti, kas per tą laiką buvo nuveikta, reikėtų knygos, bet aš paminėsiu tik pačius svarbiausius skyriaus darbus.

Per 40 metų keitėsi skyriaus Valdybos, jų pirmininkai ir narių skaičius, kurių vienu metu buvo 37, o dabar (dėl mirčių ir kitų priežasčių) juos suskaičiuoti užtenka vienos rankos piršto. Skyriaus pagrindinis tikslas buvo kasmet suruošti kariuomenės minėjimus, pagerbti ir prisiminti tuos, kurie savo gyvybę paaukojo, kad mes šiandien būtume laisvi. Žinoma, skyriaus darbas vien tuo neapsiribojo.

1984 m. Lietuvių Dienų proga Canberroje, buvo suruoštas Australijos LKVS "Ramovė" skyrių atstovų suvažiavimas, kuriame dalyvavo VLIK'o vicepirmininkas V. Jokubaitis iš JAV.

Prie Nežinomojo kario paminklo Karo muziejaus sodelyje Kaune, po prelado Petro Butkaus invokacijos Australijos "Ramovė" skyrių ir pasaulio lietuvių vardu buvo padėti vainikai. Tai pirmasis toks prisiminimas įvykis, kad buvo leista tai padaryti. Tai buvo padaryta Canberros "Ramovė" skyriaus pirmininko Juro Kovalskio pastangų dėka.

Kitas "Ramovė" skyriaus reikšmingas užmojis buvo įgyvendinti ramovėno Felikso Borumo pasiūlymą Lietuvos nepriklausomybės atstatymo metais (1990 m.) pastatyti Klubo sodelyje paminklą atgimtančiai Lietuvai, tuo pagerbiant žuvusiųjų už jos laisvę ir komunistinio teroro aukas, užrašant memorialinėje lentoje "Vardan tos Lietuvos". Iš Klubo Valdybos buvo gautas sutikimas ir ramovėnai entuziastingai kibo į darbą, kuriam vadovavo pats paminklo projekto autorius ir iniciatorius ramovėnas Feliksas Borumas. 1990 m. lapkričio 25 d. Kariuomenės šventės minėjimo proga paminklą pašventino kun. P. Martūzas, "Ramovė" skyr. pirmininkas majoras A. Bruzga uždegė paminklo viršūnėje aukurą ir pasakė: "Tegul meilė Lietuvos dega mūsų širdyse karštai lyg aukuro liepsna". Grojant gedulingam maršui, ramovėnai V. Šimkus ir A. Kontvainis padėjo azuolų lapų vainiką, perrištą trispalve juostele ir sostinės tautiečiai pirmą kartą prie savo paminklo tylos minute pagerbė žuvusius už Lietuvos laisvę. Devynerius metus (iki Klubo pardavimo) tautiečiai susirinkdavo prie paminklo paminėti kariuomenės įkūrimo sukaktis, taip pat Vasario 16-ąją ir Tautos šventę.

Iš visų tų įspūdingų kariuomenės minėjimų prisimintinas tai, kad 1993 m. Australijos laivyno karininkas Rimas Di-

čiūnas uždegė aukurą ir kardu pagerbė žuvusius už Lietuvos laisvę. Kokią pagarbą ir pasididžiavimą mes visi jautėmė šiam antrosios kartos šaunuoliui. Paminklas pritraukdavo ir atvykusius svečius, kurie prie jo noriai fotografuodavosi.

Kitas reikšmingas 1990 m. ramovėnų iniciatyvos projektas buvo rinkti aukas atstatomai nepriklausomai Lietuvai. Su Bendruomenės Valdybos sutikimu iš ramovėnų buvo sudaryta "Nepriklausomos Lietuvos" fondo valdyba (pirmininkas F. Borumas, išdininkas L. Budzinauskas ir narys J. Kovalskis, kuris buvo šios idėjos iniciatorius). Buvo surinkta \$14,579 ir lygiomis dalimis pasiūsta į Lietuvą: Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungai ir Vaiko tėviškės namams. Taip pat skyrius 1995 m. išsiuntė knygų siuntą Garliavos Juozo Lukšos vardo vidurinei mokyklai. Gautas padėkos laiškas iš direktoriaus Vidmanto Vitkausko. Jis rašo: "Gautomis knygomis džiaugiasi ne tik mokiniai, bet ir mokytojai, kurie galės pirmą kartą perskaityti knygas, apie kurias anksčiau nieko nežinojo. Tai tikras lobis mūsų mokyklos bibliotekai".

2001 m. Canberros ramovėnai bendruomenės metiniame narių susirinkime parėmė dr. Algimanto Kabailos idėją, kad būtų paskirta kasmetinė \$2,000 premija geriausiam Karo akademijos 4-tą kursą baigusiam absolventui. Tai buvo sėkmingai pravesta ir štai ką rašo 2007 m. absolventas Laimutis Vaičys: "Rašau Jums, kadangi noriu išsakyti nuoširdžiausius padėkos žodžius už premiją, kurią Jūsų rūpesčiu gavau Lietuvos karo akademijos baigimo proga. Šis gražus Jūsų poelgis man buvo didelė staigmena. Gyvenimas taip susiklostė, kad gyvenau su senele, kuri negali manęs remti materialiai, todėl Australijos lietuvių paskirti pinigai buvo tikrai reikalingi. Už juos išsinuočiau butą, taip pat nusipirkau visus reikalingiausius daiktus savarankiško gyvenimo pradžiai. Tačiau norėčiau pasakyti, kad tai buvo ne tik dovana. Tai buvo ir paskatinimas, ir įpareigojimas toliau tobulėti, stengtis ir didžiulius tuos, kad esu Lietuvos karininkas".

Be paminėtų svarbesnių įvykių darbų, suruoštų kariuomenės minėjimų, skyrius palaikė tarpurių santykius su Centro Valdyba JAV, "Kario" ir "Kardo" redakcijomis bei kitais skyriais, atstovai dalyvavo Australijos LKVS "Ramovė" skyrių suvažiavimuose. Tai tik trumpos 40 metų skyriaus veiklos santrauka. Buvusioms skyriaus valdyboms, nariams, vietiniams ir svečiams intelektualams paskaitininkams, šeiminkams, gyviems ir amžinybėn iškeliausiems, kurie savo darbu ir pasiūlymu prisidėjo, kad skyrius išsilaikė 40 metų, priklausoma pagarba ir padėka.

Tolimesnė ateitis nelabai šviesi. Skyriuje beliko tik keli brandaus amžiaus (virš 80 m.) ramovėnai. Aš pats Skyriaus pirmininku esu nuo 1992 m. – pakaitalo nėra. Peršasi mintis, kad veikla baigsis su 90-ąja Kariuomenės šventės sukaktimi.

Sovietinės raketų bazės – ką daryti?

Buvusi sovietų kariuomenės raketinė bazė Žemaitijoje, Plokštinės miškuose netoli Platelių, nuo žemės paviršiaus galėjo nušluoti bet kurį Europos miestą. Šiandien ir faktai žmones pribloškia. Kiekvienos Plokštinėje slėptos raketos termobranduolinės galvutės galingumas buvo apie keliasdešimt kartų didesnis už bombos, numestos ant Hirošimos (amerikiečių „Little Boy“ bombos galingumas – 13-16 kilotonų, Žemaitijoje buvusį raketų galingumas – po 200 – 300 kilotonų).

Viena tokia raketa nuo žemės paviršiaus galėjo nušluoti, pavyzdžiui, visą Paryžių ar Londoną. Ji skriejo daugiau kaip 2,000 kilometrų. Raketos buvo nukreiptos į europinės dalies NATO bloko šalis – Norvegiją, Daniją, Didžiąją Britaniją, Ispaniją, Vakarų Vokietiją, Turkiją, kad bet kada prireikus būtų galima paleisti. Paklaida – minimali, tik pusė kilometro. Kas 3-4 metus kryptis buvo keičiama.

Netoli Platelių įrengta raketų paleidimo aikštelė buvo viena pirmųjų Sovietų Sąjungoje požeminių raketinių bazių. Vieta Žemaitijos aukštumoje pasirinkta neatsitiktinai: gana didelis aukštis virš jūros lygio (160 m), be to, netoli Vakarų Europa, į kurios miestus buvo nukreiptos raketos.

Žemaitijos nacionalinio parko vyr. specialistė Aušra Brazdeikytė pasakoja: „Tarp mūsų lankytojų dažnai pasitaiko vienaip ar kitaip susijusių su šia baze. Prieš keletą dienų čia lankėsi Čekijos karo attachė. Jį lydėję pulkininkas iš Krašto apsaugos ministerijos tarnavo kitoje panašioje bazėje, tad daug įdomaus pasakojimo apie tokius kompleksus. Jis minėjo, jog ši vieta labai patinka ir dėl to, kad aplink – pelkės, kuriose gausu geležies, o tai trukdo iš viršaus aiškiai matyti, kas čia yra, nes vaizdas optiniuose prietaisuose susilieja. Neseniai vienas estas atvežė sūnų parodyti, kur jis kadaise tarnavo. Visų suteikta informacija vis praplečia žinias apie buvusią bazę. 27 metrų gylio šachtas (kaip šulinius) keturioms raketoms laikyti kastuvais iškasė ir išbetonavo pamainomis dirbę 10,000 kareivių, daugiausia estų tautybės. Vietos gyventojai buvo išskeldinti, kiekvienam sumokėta tais laikais didelė kompensacija – 4,500 rublių. Aplink dviejų kilometrų spinduliu nieko neliko.“

Raketas valdė iš požemio

Keturios R-12 tipo raketos su galvutėmis (amerikiečiai jas vadino SS-4) buvo valdomos iš požeminio centro. 1.65 metrų skersmens ir 23 metrų aukščio (19 metrų raketa-nešėja ir 4 metrų galvutė) pritaikyti saugoti šachtose. Dabar jos tuščios. Pačias raketas kariškiai išsivežė dar 1978 metais. Požemyje įrengtos ir didžiulės raketinio kuro saugyklos. Raketa svėrė tik apie 5 tonas, o kuras – 37 tonas. Vienos tonos kuro ji netekdavo vos paleista – jau per pirmas 4 sekundes.

„Teritoriją juosė net šešios sunkiai įveikiamos užtvartos, dvi jų – plonos vielos tinklas, prijungtas prie elektros srovės (naktį – 1700, dieną – 220 voltų įtampa). Niekas čia ne nebendė patekti. Pasakojama, kad sovietų karininkai itin žiauriai būdais demonstruodavo kareiviams, kaip veikia apsauga – mesdavo šunį ant tos elektrinės užtvartos“, – sakė A. Brazdeikytė.

2000-2003 metais JAV ambasadoriumi Lietuvoje dirbęs John F. Tefft, SG 1 (strateginės ginkluotės mažinimo) sutarties darbo grupės narys, per atostogas iš Amerikos pasikvietė tėvą ir nusivežė jį apžiūrėti Plokštinės bazės. Po įdomios ekskursijos, jau apžiūrėjęs buvusį Sovietų Sąjungos karinį objektą, ambasadorius pasakė: „O amerikiečių bazių rusai dar ilgai nematys. Kai kūrėme SG 1 sutartį, žinojome apie šią

bazę, o rusai manė, kad nieko apie ją nenutuokiame.“

Susieta ir su Kubą

Metais anksčiau už Plokštinės požeminę bazę Šateikiuose buvo pastatyta antžeminė raketų aikštelė. Abiejuose objektuose tarnavo sovietų 179-asis raketinis pulkas, 1962 metais dalyvavęs Kubos operacijoje. Jis centrinės Kubos miesteliuose statė antžemines raketų bazes. Kariškių įsikūrimas Žemaitijoje sutapo su Kubos operacija, tad raketos iš Šateikių naktį slapta buvo vežamos į Sevastopolį, o iš čia plukdomos į Havaną. Įdomiausia ir keisčiausia, pasak vietinių, kaip buvo bandoma užtikrinti raketų gabenimo slaptumą: prieš vežant jas per Šateikius kareiviai bėgdavo ir daugydavo gyventojams į langus, reikalaudavo, kad šie užgesintų šviesas.

Tokių R-12 tipo raketų sovietų kariškiai Kuboje pastatė 36. Norėjo įrengti dar daugiau, tačiau po mėnesio amerikiečiai tai pastebėjo. Po ilgų derybų Nikita Chruščiov ir John Kennedy susitarė, kad rusai išgabens raketas iš Kubos, o amerikiečiai – iš Turkijos.

Per Prahos pavasarį, 1968-ųjų Čekoslovakijos įvykius, Plokštinės bazėje visą mėnesį buvo paskelbta kovinė parengtis, paruoštos raketos nukreiptos į šalia esančią Vakarų Vokietiją ir visas aplink dar papildomai užmaskuota žaliu tinklu. Po mėnesio kovinė parengtis buvo atšaukta.

Raketos iš bazės išvežtos 1978-aisiais, o nuo 1979 metų šis karinis objektas paliktas likimo valiai. Šateikių raketinė bazė buvo visiškai išplėsta. Žmonės ką imydamai nešė ir iš Plokštinės, pirmiausia – metalą, elektros kabelius, laidus. Dingo ir kelias tonas svėrusios galingos metalinės durys į požemį. Neliko čia ir buvusios įrangos. Šiandien stovi tik milžiniškas 830 kilovatų galios generatorius, turėjęs gaminti elektrą, jei būtų buvęs nutrauktas jos tiekimas. Tokie generatoriai naudoti ir povandeniniuose laivuose. Šio monstro metalo surinkėjai nepajėgė išsinešti, mat jis labai didelis, per jokią angą netylptų. Statant bazę generatorius buvo įkeltas per viršų, o paskui visas uždengta ir užbetonuota.

Atrakcija turistams

Suprasdamas, kad ši bazė gali būti įdomus turistinės traukos objektas, ją saugoti ir išlaikyti tai, kas dar likę, ėmėsi 1990 metais Žemaitijos nacionaliniam parkui pradėjęs vadovauti Vidmantas Bezaras. Nickam nekelia abejonių, kad šią bazę ir toliau reikia saugoti kaip turizmo objektą, tai vienas atraktyviausių Lietuvos turizmo objektų, tačiau vienam Žemaitijos nacionaliniam parkui tai tampa per didelę našta. „Kasmet šio objekto priežiūra mums atneša 50,000 litų nuostolių. Išleidžiama 110,000 litų, bet už bilietus iš turistų surenkama tik 60,000 litų“, – tvirtino Žemaitijos nacionalinio parko direktorius Giedrius Norvaiša.

Šalia raketų paleidimo aikštelės stovi apleistos kareivinės, kuriose kadaise gyveno maždaug 320 karininkų ir kareivių. Šie pastatai, susirinkusiųjų nuomone, galėtų būti pritaikyti įvairioms reikmėms, pavyzdžiui, moksleivių stovykloms, gamtininkų praktikai, kareivių mokymams ar turistams, norintiems pagyventi kareiviškais sąlygomis. Tokiai idėjai pritaria ir Valstybės turizmo departamento direktorius Alvisas Lukoševičius.

Panaudoti ES fondus?

Parko direkcija užsakė inžinerinius tyrimus, kurie patvirtino, kad raketinės bazės konstrukcijos nepavojingos, nuodingų atliekų nerasta, tad į kompleksą galima toliau investuoti. Parengta ir pradinė bazės pritaikymo galimybių studija. Atgaivin-

Grafų Tiškevičių vertybės grįžo į Biržus

Į Biržus grįžo grafų Tiškevičių meninis palikimas ir išlikusios egzotiškos kolekcijos. Jos įsikūrė Biržų krašto muziejuje „Sėla“, kur dabar atidarytoje didelėje parodoje „Praeities ir dabarties gija. Biržų grafų Tiškevičių meninis palikimas“ pristatoma dalis grafų surinktų vertybių, amžių bėgyje pasklidusių po Lietuvos ir užsienio muziejus. Paroda veiks iki spalio 11 dienos. Apie tai informuoja „Biržiečių žodis“.

Viena garsiausių Lietuvos didikų giminė, grafai Tiškevičiai, XIX amžiuje perėmė Biržus iš Radvilų, garsėjo kaip mecenatai, savo moksline veikla, kaupė vertingas istorijos, archeologijos, knygų bei dailės kūrinių kolekcijas. XIX amžiaus pradžioje įsikūrė Astravo dvare šalia Biržų grafai Tiškevičiai jį paverė vienu iš meno bei kolekcijų kaupimo centrų. Tačiau amžių audros grafų sukauptos vertybės išsibarstė – kai kas saugoma Paryžiuje, dalis kolekcijų – Lenkijoje, dalis pasklido po įvairius Lietuvos muziejus.

Dabar Biržų muziejuje galima pamatyti per šimtą eksponatų iš Nacionalinio M. K. Čiurlionio muziejaus, taip pat iš Lietuvos dailės muziejaus, Lietuvos nacionalinio muziejaus ir Žemaičių muziejaus „Alka“. Tai grafų Tiškevičių portretų galerija

ir paveikslai iš rūmų salių, Biržų bibliotekai grafo Juozapo Tiškevičiaus sukurti ekslibrisai, kiti meno kūriniai.

Pasak muziejininko Tado Rutkausko, vienas įžymiausių tų laikų Europos kolekcininkas grafas Mykolas Tiškevičius (1828-1897) dalyvavo vienuose iš pirmųjų archeologinių kasinėjimų Pompėjoje (Italija), Nubijoje ir Egipte. Išsinuomojęs laivą grafas plaukė Nilu iki jo slenkstčių ir kasinėjo Luksore, Abu Simbelyje, senuosiuose Tebuose. Iš ekspedicijos po Egiptą grafas parsivežė tūkstančius eksponatų, kuriuos padovanojo Luvro muziejui Paryžiuje, Senųjų muziejui Vilniuje, savo giminaičiams. Kitos vertybės išsibarstė po Tiškevičių dvarus Lietuvoje, Baltarusijoje, Lenkijoje.

Mykolas Tiškevičius ne tik kasinėjo, bet ir supirkinėjo iš arabų vertingus radinius, tačiau net ir toks patyręs kolekcininkas kaip grafas Tiškevičius ne visada atskirdavęs puikiai padarytas klastotes nuo tikrųjų vertybių. Tik peršvietus rentgenu paaiškėjo, kad Biržuose eksponuojamos dvi vaikų mumijos – ne senovės Egipto faraonų laikų, o XIX a. pagamintos klastotės. Tačiau puiki iš Egipto pargabentų amuletų, skulptūrėlių kolekcija leidžia labiau susipažinti su Egipto kultūra. □

Atidaromas Kulinarijos muziejus

(ELTA). Birštone įsikūrusiame modernioje komplekse „Karališkoji rezidencija“ gegužės 14 d. atsidarė pirmasis Lietuvoje Kulinarinio paveldo muziejus. Jame laukiami visi, kas domisi lietuvių tautos kulinarijos paveldu, mitybos kultūros raida, vaisių papročiais, tradicinėmis šventinių, apeiginių ir kasdienių valgių gamybos technologijomis bei receptais.

Kulinarinio paveldo muziejuje saugoma ne tik turtinė antikvarinių baldų, paveikslų, indų, stalo įrankių ir kitų su maisto gamyba susijusių eksponatų kolekcija, priklausanti vienam iš „Karališkosios rezidencijos“ steigėjų, verslininkui ir kolekcininkui Vaclovui Kontrauskui. Šią kolekciją sudaro daugiau nei 4,000 XVI-XX amžių daiktų, kuriuos steigėjas kaupė apie 20 metų. Ekspонатus jis vežė iš Vengrijos, Vokietijos, Olandijos, Prancūzijos, Ispanijos, Amerikos, Australijos ir kitų šalių.

Muziejaus patalpose organizuojamos Lietuvos kulinarinio paveldo patiekalų gamtinimo demonstracijos ir ragavimo paskaitos ir kiti renginiai, skirti tiek rezidencijos gyventojams, tiek svečiams. Muziejus lan-

kytojus kviečia dalyvauti pažintinėse programose: „Džukų valgiai“, „Mūsų senolių valgiai“, „Advento, Kūčių, Kalėdų valgiai“, „Suvalkiečių valgiai“, „Pamario krašto valgiai“, „Žemaičių valgiai“, „Aukštaičių valgiai“, „Medus – ir maistas, ir vaistas“, „Gydomosios arbatos“, „Lašinių fiesta“, „Vėlykų murgaučiai“ ir kitose.

Pernai vasarą duris atvėrusi „Karališkoji rezidencija“ – tai pirmasis Lietuvoje ir Baltijos šalyse modernus gyvenamasis kompleksas senjorams, taip pat teikiantis verslo ir poilsio paslaugas įmonėms bei individualiems asmenims.

Komplekso steigėjai – JAV lietuvis verslininkas Viktoras Gediminas Gruodis ir V. Kontrauskas. Daugiau nei 13,000 kv. metrų ploto komplekse yra apartamentų bei slaugos kambaryų, skirtų senjorams, veikia viešbutis, baras ir restoranas su žiemos sodu, kino ir koncertų salė, sveikatingumo ir SPA centras su baseinu ir pirtimis bei sporto salėmis, seminarų ir konferencijų centras, biblioteka, šv. Roko koplyčia. Kompleksui įrengti investuota apie 60 mln. litų. □



Dalis žemėlapyje, kuriame matosi Plateliai ir Šateikiai.

ti šią teritoriją ir rasti optimalų objekto pritaikymą tikimasi sukūrus koordinacinę darbo grupę iš įvairių valstybės tarnybų specialistų. Yra siūlymų čia įkurti ekoturizmo centrą, įrengti šalčio karo muziejų, lankytojams pasiūlyti daugiau pažintinių gamtinių maršrutų aplink Plokštinę, takai galėtų nusidrikti net iki Platelių. Be to, apie bazę rašo visame pasaulyje populiarius kelionių vadovus „Lonely Planet“.

Pasak specialistų, pirmiausia šiame turistinio susidomėjimo nestokojančiame objekte reikia pasirūpinti bent elementa-

riomis sanitarinėmis sąlygomis – įrengti tualetą, praustuvių rankoms nusi-plauti. Į turizmo infrastruktūrą, jos kokybę pastaruoju metu kreipiamas ypač didelis dėmesys, o šiame objekte, deja, viskas stovi vietoje, pastatų būklė netgi prastėja. Iš šalies žiūrint tokie pradiniai minimalūs darbai, kuriuos atlikus pakiltų ir Lietuvos turizmo įvaizdis, valstybei neturėtų būti per didelė našta. Tereikia nuspręsti, ar tai Lietuvai svarbus objektas, ar norima jį išsaugoti.

Kai kas pataria, kad Lietuvos ir užsienio turistams įdomaus objekto atgaivinimui būtų tikslinga pasinaudoti ES struktūrinių fondų lėšomis. Komplexo rekonstrukcijai reikėtų bent keliolikos milijonų litų. Tačiau parko direktorius abejoja, ar atsirastų partnerių, galinčių prisidėti lėšomis, norinčių čia investuoti, organizuoti čia tam tikrą veiklą.

Jūratė Mičiulienė
(„Lietuvos žinios“, redaguota)

Motinos dienos minėjimas Sydnėje

Aida Zastarskytė - Abromas

Lietuvoje pirmasis gegužės sekmadienis yra skirtas Motinos dienai paminėti. Gegužė – vienas gražiausių pavasario mėnesių, kuomet žemė pasipuošia įvairiaspalviais žiedais. Ir visus tuos žiedus mes dovanojame savo brangiausiajam žmogui – Mamai.

Gegužės 4 dieną, sekmadienį, Lietuvių Klube „Dainava“ buvo paminėta Motinos Diena.

Programą ruošė jaunieji Savaitgalio mokyklos moksleiviai. Tai pirmas vaikų pasirodymas. Mokyklos vadovė – nepailsanti ir visur sėspėjanti Jadvyga Dambraskienė nemažai įdėjo kūrybos ir energijos, kad jaunieji mokinukai būtų tinkamai pasiruošę, o renginys būtų gražus ir malonus. Renginį pravedė Savaitgalio mokyklėlės mokinio Domanto Kuzinkovo mama Daiva.

Pradžioje sveikinimo žodį tarė ALB Sydnės Apylinkės Valdybos pirmininkė Greta Savickaitė-Fletcher. Greta cilėmis pasveikino visas mamas, močiutes, linkėdama meilės, šilumos, jaukumo namuose ir geros sveikatos.

ALB Sydnės Apylinkės Valdybos narys Teodoras Rotcas perskaitė „Odę Motinai“.

Savaitgalio mokyklėlės programėlę pradėjo Ulytė Venckutė. Ulytė, pasirėdžiusi tautiškais rūbais, deklamavo eilėraštuką „Mamytėi“. Mavrik Ticacenko gražia lietuviška tarme padeklamavo eilėraštuką „Pupa“.

lėraštuką „Pupa“.

Vėliau sekė Lolytės Wollaston eilėraštis „Mamytėi būsiu žiedeliu“. Visus sužavėjo Domanto Kuzinkovo pianinu pasiskambintas kūrinėlis. Visai suprantamas jaudinimasis, nes tai pirmasis pasirodymas viešai! Visi žiūrovai buvo nudžiuginti jaunuosiu pianistu. Domantas, pasirodo, ne tik gražiai skambina pianinu, bet ir deklamuoja. Jo eilėraštis buvo skirtas „Mano mamai“.

Po gražių eilėraščių sekė žaidimai. Vienas iš jų „Traukinuką kuriam“. Šiam žaidimui dekoracijas padarė Tomas Magila. Traukinukas smagiai važinėjo po salę ir traukė nuotaikingą dainelę.

Populiarus lietuvių žaidimas „Klausė žvirblis čiulbuonėlį“ buvo sužaistas labai spalvingai. Mamytės ir vaikai užsirišo įvairiaspalves skareles su aguonomis ir dainavo, dainavo, o akompanavo jiems šaunūs Domantas.

Jaunieji lietuviukai šoko, dainavo, eilės deklamavo. Daugiausiai džiugėsio jie suteikė mamoms, kurios ir pačios įsijungė į žaidimus. Programėlė buvo labai nuširdi ir šilta. Kick jaudulio buvo ne tik vaikams, bet ir mamoms, tėveliams. Kaip smagu matyti savo vaikų scenoje sveikinant mamą. Todėl nepailstamai spragėjo foto kameros, sukosi filmavimo aparatai, kurie įamžino nuostabias mažųjų pasirodymo minutes.

Renginys pavyko. Lolita Kalėda padėjo Savaitgalio mokyklėlės mokytojai Jadvygai Dambraskienei ir Natalijai



Žaidimuose dalyvavo ne tik vaikai, bet ir jų mamytės bei mokytojos.

Litikaitei už rūpestingą darbą, geranoriškumą ugdamant mažuosius lietuvičius.

ALB Sydnės Apylinkės Valdybos narys T. Rotcas padėjo organizatoriams, vaikams, visiems, kurie atvyko į Motinos Dienos paminėjimą ir pakvietė pasivašinti kava bei pyragais.

Ačiū Savaitgalio mokyklėlės vaikams, tėveliams, vadovei ir visiems pagalbininkams už gražią, malonią šventę! Su Motinos diena!



Savaitgalio mokyklėlės vaikai žaidžia „traukinuką“. Abi nuotraukos Ramučio Zakarevičiaus.

Iš Redakcijos pašto

Gerb. Redaktore,

Neseniai „Mūsų Pastogėje“ pasirodžiusiame rašinyje žinoma poetė Lidija Šimkutė pasiūlė nutraukti Tasmanijoje spausdinamo žurnalo „Lithuanian Papers“ leidimą, kadangi, pagal jos apklausinėjimus, beveik niekas, girdi, to žurnalo nevertina ir neskaito. [...]

Gal tad, vadovaujantis ta pačia logi-

ka, ir gerb. poetė turėtų nustoti spausdinti savo eilėraščius ir leisti knygas? [...]

Kaip ji pati pokalbyje su dr. S. Varnu („M. P.“ Nr. 18) paaiškina, vienas iš jos poezijai būdingų dalykų kaip tik ir yra „tylos kontempliacija“. Bet kokiai kontempliacijai, kaip žinoma, padeda tylą, o kenkia dažni pasigarsinimai viešumoje.

Albinas Šurna

Sveikatos ir grožio pamoka

Apie sveikatą ir grožį, o ypač apie kosmetiką, tiek daug kalbama žiniasklaidoje, kad atrodo nieko nebenustebinsi nauja informacija. Tačiau gegužės 3 dieną Sydnės Lietuvių Klube įvykusioje paskaitoje – demonstravime turėjome progą įsitikinti kaip svarbu papildyti mūsų žinias, jei norim išnaudoti, kokios kosmetikos priemonės yra mums sveikiausios.

Labai išsamiai, profesionalią informaciją apie tai mums pateikė kosmetologės Tatjana ir Ženia, kurios jau daugelį metų dirba šioje srityje.

Jos pasakojo, kad, būdamos pagal išsilavinimą gydytojos ir matydamos negatyvų šiuolaikinės kosmetikos poveikį visai mūsų sveikatai, pasistengė sukurti tokią BIO kosmetiką, kuri palaikytų ne tik odos sveikatą ir grožį, bet ir pagelbėtų bendrai kūno sveikatai. Kadangi mūsų oda yra didžiausias kūno organas, per kurį į organizmą patenka įvairios medžiagos, tai naudodami modernius kremus, losjonus ir kt. priemones, pripildytas konservantų, sintetinių kvapų ir dažų, bei kitų cheminių medžiagų, nemažą jų dozę mes pasisavinam į vidų. Po ilgesnio naudojimo tos kenksmingos medžiagos nusėda įvairiuose organuose ir tuo būdu suardo mūsų organizmo natūralų apsaugos mechanizmą. Mes tampam atviri įvairiems susirgimams.

Mes buvome paprašytos atsinešti savo naudojamus kremus ir mes atsinešėm pačius geriausius. Tatjana ir Ženia tuoj pat surado tų kremų sudėtyje keletą kenksmingų medžiagų, paslėptų iš pažiūros po nekaltais

pavadinimais, kaip pvz. augalų ekstraktai, o parabenų grupės cheminės medžiagos (ethylparaben, propylparaben) pasirodo jau senokai uždraustos Europoje, nes po atliktų tyrimų yra siejamos su krūties vėžiu.

Tai ką gi jos siūlo kaip alternatyvą? Jų pačių pagamintas odos priežiūros priemonės, sukurtas pagal šimtmečių patikrintus tradicinius receptus ir formules, ir be jokių konservantų. Taip pat jos sukūrė ir naujus receptus, paremtus moksliniais įrodymais. Jų kosmetika yra pagaminta rankiniu būdu, mažomis porcijomis ir užkonservuota technologinio proceso metu, kuris padeda išlaikyti natūraliai susidarancius konservantus. Kartu jos naudoja natūralius aromatinis aliejus, kurie padeda parodyti kiekvieno produkto charakteristiką.

Kosmetologės teigia, kad tokia kosmetika išlėto stiprina odos natūralią apsaugą ir pristabdo jos senėjimo procesą. Efektas yra lėtesnis nei nuo sintetinių cheminių medžiagų, bet palaipsniui tampa pastoviu ir ilgai trunkančiu.

Gaila, kad neuztekto laiko pakalbėti kitom svarbiom temom, apie odos priežiūros priemones vaikams, vyrams, natūralius kvepalus ir kt. Tatjana ir Ženia neatsisako ateityje su mumis senėjimo procesą. Efektas yra lėtesnis nei nuo sintetinių cheminių medžiagų, bet palaipsniui tampa pastoviu ir ilgai trunkančiu.

Gaila, kad neuztekto laiko pakalbėti kitom svarbiom temom, apie odos priežiūros priemones vaikams, vyrams, natūralius kvepalus ir kt. Tatjana ir Ženia neatsisako ateityje su mumis senėjimo procesą. Efektas yra lėtesnis nei nuo sintetinių cheminių medžiagų, bet palaipsniui tampa pastoviu ir ilgai trunkančiu.

Edita Varnas



Savaitgalio mokyklėlės vaikai su mokytojomis ir mamytėmis.

Gold Coast lietuviai paminėjo Motinos Dieną



Šių metų gegužės 7 dieną Brisbanės tautiečiai paminėjo Motinos Dieną surengdami pikniką Cascade Gardens. Nuotraukos – susirinkusieji į pikniką. Pirmoje eilėje iš kairės: Joan Songailienė (sekretorė/ redaktorė), Juozas Songaila (seniūnas), Olga Kalnins (Honoured Mother 2008) ir Alnis Kalnins. Antroje eilėje iš kairės: Elga Kenins (Secretary of the Australian Baltic Friendship Society), Elena Varnienė (neseniai išrinkta ALB Adelaidės Apylinkės Valdybos pirmininke), Vera Juozapavičienė, Juris Strante (Chairman of the Australian Baltic Friendship Society), Regina Smilgevičienė (moterų ratelio vadovė) ir Irena Cecco.

Seimo rūmuose paminėtas Stasys Šilingas⁶

Gegužės 6 d. Stasio Šilingo draugijos iniciatyva LR Seime buvo surengtas Stasio Šilingo, Lietuvos Valstybės Tarybos pirmininko, I ir II Seimų nario, teisingumo ministro, atminimui skirtas minėjimas ir paroda.

Stasys Šilingas gimė Vilniuje 1885 m., Maskvos universitete studijavo teisę ir ekonomiką, ten įsijungė į lietuvių studentų veiklą. 1907 m., J. Basanavičiaus iniciatyva sukūrė Lietuvių Mokslo Draugiją Vilniuje, tapo jos nariu. Buvo aistringas dailės mylėtojas. Vilniuje įstojo į Antano Žmuidzinavičiaus suburtą Lietuvių Dailės Draugiją. Tada pradėjo kaupti dailės kūrinių. Buvo sukaupęs jų per šimtą. Seime surengtoje parodoje yra eksponuojama keliolika Stasio Šilingo meno kolekcijos kūrinių, kurie pokariu išblaškyti pateko į M. K. Čiurlionio muziejų ir šiai parodai buvo nuomijama Seimui paskolinti.

Pirmojo pasaulinio karo metu aktyviai dalyvavo šelpiant karo pabėgėlius, gyven-damas Sankt Peterburge kartu su kitais aktyviai veikė Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo labui. Lietuvai tapus nepriklausoma, grįžo į Vilnių ir netrukus buvo pakviestas dalyvauti Valstybės Tarybos veikloje, vėliau tapo jos pirmininku.

Dalyvavo steigiant Kauno Meno Mokyklą, M.K. Čiurlionio Galeriją, 1921 m. įsteigė Lietuvai Pagražinti Draugiją. Išrinktas į I ir II Seimą nuo Ūkininkų Sąjungos. Du kartus buvo teisingumo ministras ir 10 metų Lietuvos Valstybės Tarybos pirmininkas. Stasys Šilingas parengė 1938 m. LR Konstituciją.

S. Šilingas dar jaunystėje reiškėsi spaudoje („Vilniaus žiniose“), pats nuo 1910 m. leido lietuvių studentams ir moksleiviams skirtą žurnalą „Aušrinė“, vėliau kitus leidinius; žavėjo iškalba ir buvo vadi-

namas „šiaurės Ciceronu“, rinko tautosaką ir kitus ragino.

1911 metais Stasys Šilingas vedė draugo Ramūno Bytauto seserį Emiliją ir susilaukė devynių dukterų.

Minėjime dalyvavęs Seimo narys Antanas Stasiškis pasakojo, kad Stasys Šilingas, 1941 m. birželį su šeima atostogavęs savo ūkyje prie Ilguvos, čekistų buvo paimtas ir išvežtas. Į tą patį sunkvežimį susodintos S. Šilingo žmona Emilija ir dukra Raminta, kitos tuo metu mokėsi Kaune bei Vilniuje. Pilviškių geležinkelio stotyje S. Šilingą atskyrė nuo šeimos ir uždarė į atskirą vagoną. Daugiau jiems nebeteko pasimatyti, nes Krasnojarsko krašte ištremtos žmona ir dukra dar karo metais mirė iš bado.

Nuo šeimų atskirtieji vyrai, tarp jų ir daug žymių Nepriklausomos Lietuvos politikų, visuomenės prieik (– buvęs prezidentas Aleksandras Stulginskis, buvę ministrai Juozas Tonkūnas, Jokūbas Stanišauskas, Stasys Šilingas ir kiti, iš viso apie 90 žmonių) buvo išlaipinti Krasnojarsko Rešiotų stotyje ir patalpinti Kras-lago 7-ajame lageryje, vėliau perkelti į kitą lagerį – Bolšaja Rečką. Suskirstyti brigadomis tiesė kelius ir dirbo kitus darbus. Trūko drabužių, avalynės, maisto. Gyveno pusbadžiu, kankino šaltis ir ligos. Buvo žinoma, kad prasidėjo karas, tačiau tikrų žinių apie jo eigą nebuvo. Kaliniai negaudavo laikraščių, netgi oficialių sovietinių, nebuvo radijo.

1942 m. buvo dar kartą, jau lageryje, areštuotas, sudaryta byla. S. Šilingas buvo kaltinamas antisovietine agitacija. Nuosprendį turėjo priimti Ypatingasis pasitarimas. Tuo metu S. Šilingas buvo kalinamas Temlage. Jau tardymo metu (1942 m. kovo 30 d.) sveikatos akte nurodyta,



Stasio Šilingo minėjimo rengėjai Lietuvos Respublikos Seime.

kad S. Šilingas serga chroniška širdies liga ir yra nepakankamos mitybos.

1942 m. balandžio 13 d., pateikęs kaltinimą ir siūlymą nubausti aukščiausią bausmę sušaudant, S. Šilingas be teismo lageryje buvo laikomas 10 metų ir tik 1952 m. vasario mėn. atėjus Ypatingojo pasitarimo sprendimui, jis sužinojo, kad nuteistas 25 metams kalėjimo (t.y. švelnesne bausmė). Tais pačiais metais perkeltas į uždaraįjį Vladimiro – visame pasaulyje garų kalėjimą.

Po Stalino mirties prasidėjus politinių kalinių (to meto terminologija „valstybinių nusikaltėlių“) bylų peržiūrėjimui 1954 m. birželio mėn. S. Šilingas iš Vladimiro kalėjimo buvo paleistas, sumažinus bausmę iki faktiškai atbūto laiko.

Po daugiau kaip 13 metų jam leista grįžti į Lietuvą. Grįžo į Kauną, bet po 22 dienų Lietuvos tuometinės valdžios buvo vėl suimtas ir ištremtas į Ukrainą, 1955 m. patalpintas į psichiškai nesveikų invalidų

namus. Ten išbuvo dar 7-erius metus. 1961 m. paleistas ir grįžęs į Lietuvą apsigyveno Kelmėje, pas žmonos seserį Feliciją Bytautaitę. Po metų mirė.

1999 m. Zanavykų draugijos (pirm. Albinas Vaičiūnas) iniciatyva ir valstybės lėšomis iš Kelmės perlaidotas Ilguvos kapinėse kartu su iš Sibiro 1991 m. parvežtais žmonos ir dukters palaikais.

Kitos dukros pasitraukė į Vakarų ir šiuo metu keturios gyvena: Danguolė Radzevičienė – Kanadoje, Saulenė Pusedrišienė, Rusnė Kubilienė ir Vingra Rupinskienė – Australijoje.

Zanavykų draugijos, S. Šilingo draugijos ir kt. organizacijų bei atskirų asmenų pastangomis rūpinamasi, kad ant namo Vilniuje, Žvėryne, S. Moniuškos g. Nr. 35, kur 1912 m., grįžęs iš Maskvos Stasys Šilingas su šeima gyveno, būtų prikelta atminimo lenta.

(Pagal Audronės V. Škiudaitės pranešimą)

Lietuvoje – sovietmečio ir laisvoje



Alena Karazijienė

Tėsinys. Pradžia „MP“ nr.5.

Man, vis dėlto, tokia sistema buvo labai svetimą, o skaudžiausias pavyzdys buvo vienos mano draugės šeima.

Jos vyras buvo partijos narys. Nė vieno žmogaus negalima smerkti vien už narystę partijoje, jeigu jis nieko blogo nedaro kitiems. Jis aiškino, kad jeigu jis nebūtų partietis, įmonės vadovas būtų rusas, ir visas vidaus susirašinėjimas bei įsakymai būtų rusų kalba. „Dabar pas mus viskas vyksta lietuviškai“. Kas man buvo prieš plaunka, tai jo pasigyrimas, kaip jis moka sutvarkyti reikalus. Jis gyrėsi, kaip jis gauna reikalingus leidimus arba mašinas savo įmonei: „Prisikraunu lagaminą dešrų, lašinių bei degtinės ir važiuoju į Maskvą. Ten mane jau visi pažįsta, ir reikalai bama-tant susitvarko“. Dar blogiau buvo, kad jis buvo įsitikinęs, kad visame pasaulyje taip tvarkomi reikalai. Kai išėjo kalba apie vaistų trūkumą, jis paklausė: „Sakysim tau Australijoje reikia kokių vaistų, ir vaistininkas sako, kad nėra – jeigu tu jam padėsi 10 dolerių ant stalo, ar atsiras?“ „Jeigu jų nėra ir aš turiu receptą – vaistai bus užsakyti ir atsiras rytoj, o jeigu jų yra, bet reikia recepto – aš jų be recepto negausiu“. Jis netikėjo: „Jūs man galite atvirai sakyti“.

Kai klasės draugų susitikime išėjo kalba apie ligonines, toji draugė jas nepaprastai gyrė, bet kitos draugės pasijuokė: „Ką tu kalbi, gi pati sakei, kad ligo-

ninė gulint, lovos buvo taip sugrūstos, kad burnoj pajutai kaimynės antklodę. Vėliau ir Eliutė man patvirtino, kad ligoninė naktį neprisiprašysi arbatos puodelio be trirublinės.

Tačiau tos pačios klasės draugės sovietinę tvarką priėmė kaip natūralų pasaulinį dalyką. Jos manęs paklausė, ar mes turim sodą. Pasakiau, kad turim. „Kaip jis toli nuo namų?“ – paklausė. „Kaip tai toli? Aplink namą! Argi jūs neatsimenat kaip Lietuvoj buvo?“ (Tiesą pasakius, mano laikais miesto gyventojai sodų aplink namus neturėdavo, nebent kur priemiesčiuose).

Lietuvoj miestų ir miestelių gyventojai gaudavo sklypius toliu už miesto, kur galėjo ką nors pasisodinti ir pasistatyti kokį namelį įrankiams susidėti ar pernaktuoti. Kai kurie nameliai buvo panašesni į pilaites, žiūrint, kas kaip mokėdavo „susi-kombinuoti“.

Draugės net klausė manęs, ar Australijoje yra kolchozų!

Kaip jau minėjau, į akis krito socialinės padėties pervertinimas. Gedimino sesuo Laimė nematė reikalo kažkokiom parduotuvėm sakyti „ačiū“ arba „prašau“. Kai norėjom pirkti bilietuką funikulieriui, Laimė labai valdingai pasakė: „Du“. Kai mes, paėmę bilietėlius, abudu pasakė-m „ačiū“, ji mus net pabarė: „Jei čia kiekvienas sakys „ačiū“ ir „prašau“, tai jau du kartus daugiau laiko reikės tuos bilietus parduoti“. Kai dailės dirbinių krautuvėj laukiau savo eilės parodyti kokią medžiagą noriu pirkti, Laimė iš eilės galo šūktelėjo: „Man parodykit tą!“ Tuoju parodė, atkirpo, sumokėjom ir išėjom. Niekas iš laukiančiųjų net nesumurmėjo. Laimė pamokė: „Jūs čia būtumėt pusę dienos stovėję. O dabar jie pagalvojo, kad aš turiu teisę eiti be eilės“.

Buvome Kaune, kai vyko medicinos

fakulteto studentų egzaminai. Egzaminai vykdavo betarpiškai, akis į akį su egzaminuotoju. Prieš pat egzaminą atėjo studentė su didžiule puokšte gėlių „padėkoti“ profesorei už jos nuosirdų darbą per metus“. Mes buvome priblokšti. „Laimė, juk tai kyšis!“ „Ne, ji tik atėjo man padėkoti“. „O kaip tu ją egzaminuosi?“ „Aš ją žinau – ji labai gera studentė“.

Laimės dukterė Dovilė irgi jau žinojo savo vietą socialinėje skalėje. Ji norėjo stoti į medicinos fakultetą ir turėjo laikyti stojamuosius egzaminus. Paklausiau, ką ji studijuos, jeigu neišlaikys į mediciną. „Kaip aš galiu neišlaikyti. Visi egzaminuotojai mano mamos geri pažįstami“. Kaip ten bebuvo, galų gale ji studijavo farmaciją.

Girdėjęs, kad kai kurie tėvai, neturėdami asmeninių pažiūrų, egzaminuotojus papirkdavo. Švietimo ministeriją tą žinojo ir bandė užkirsti kelią, paskutiniu momentu sukeisdama egzaminuotojus vietomis.

Laimės šeimą paėmiau kaip pavyzdį. Kitų giminių tarpe nepastebėjau socialinės padėties vertinimo, bet visokios kombinacijos klestėjo. Svaonis Saulius man pasakojo, kaip jis pirkto medžiagą namo remontui. Susitarė su pardavėju dėl medžiagų. Užmokėjo. Jam liepė atvažiuoti tam tikru adresu 6 val. ryto. Nuvažiuavo, o ten nieko nebuvo, tik medžiagos gulėjo statybos aikštelėje – kiek sudėrėjai, tiek pasiimk!

Rimutės namą statant irgi buvo mkliai pakombinuota. Ji gyveno nuosavame dviaukščiame name Antakalnyje, Bendrojoje gatvėje. Jos tėvas buvo gavęs leidimą pastatyti du namus savo dukroms. Ta visa gatvė, matyt, buvo skirta tik profesūrai, ir ten buvo tik privatūs namai. Rimutės namas buvo erdvas, bet statytas pergudraujant įstatymus: prieškambaris buvo kambario didumo, bet neįsiskaitė į „gyvenamą“ plotą; neįsiskaitė ir didžiulė veranda be šildymo. Kai namas buvo valdžios „priimtas“, tada buvo įvestas šildymas, ir iš veran-

dos pasidarė šiltas saulėtas gyvenamasis kambarys. Su didele virtuve ir „sandėliuku“ (kuriame aš kelias vasaras gyvenau) prie vonios kambario ir tualetų, viso pirmo aukšto kvadratura nesiskaitė gyvenamas plotas.

Saulius dirbo Žemės ūkio akademijoje, dėstė apie žemės ūkio mašinas. Jis man pasiskė esąs kultūros – kultūrinis organizatorius. Kai kurios įmonės ar įstaigos turėjo turėti tam tikrą skaičių kultūrinių renginių per metus, o tarnautojai jų nenorėjo: po darbo, po visokių politinių susirinkimų, paskaitų ir pridėtinių išpareigojimų, žmonės norėjo turėti truputį tikro laisvalaikio. Sauliaus pareiga buvo užsakyti vietas, nupirkti bilietus, suorganizuoti autobusą ir sukurti ataskaitą. Metų gale jis gaudavo pagyrimą už gerai organizuotą kultūrinę veiklą, nors beveik niekas joje nedalyvavo. Akademijoje galima buvo ir iš šalies užsidirbti, nes visi dėstytojai turėjo parašyti kokį nors mokslinį darbą, o ne visi tą sugebėjo. Kas jį parašys – nesvarbu. Sistema buvo: „Man garbė – tau pinigai“, ir visi būdavo patenkinti.

Viena jauna giminaite, grįžusi iš pasivažinėjimo, atsivežė pilną automobilį kukurūzų, prisiskynusi iš pakelės laukų. Vienas iš mano kvailių klausimų buvo: „Ar jums leido prisiskinti?“ „Ne, čia iš kolūkio laukų – jie niekam nepriklauso“. Pagalvojau, kad tai labai blogas pavyzdys dviem jaunom dukrelėm, bet nieko neskaičiau. Jeigu galima rinkti uogas ir grybus iš valdiško miško, kodėl ne kukurūzus iš valdiško ūkio? Jeigu žmogus priklauso valdžiai, ir kukurūzai priklauso valdžiai... Susidaro kažkokia savotiška logika.

Vienas iš įdomiausių sovietinio gyvenimo momentų buvo balsavimas ir seimė. Ne rinkimai, bet balsavimas, nes kandidatai buvo numatyti ir už juos tik reikėjo pabalsuoti.

Tėsinys kitame MP nr.



Konkursas ALB vėliavai sukurti

Lietuvos vardo paminėjimo istoriniuose šaltiniuose 1000-čio proga, ALB Krašto Valdyba skelbia konkursą Australijos Lietuvių Bendruomenės vėliavai sukurti.

Vėliavos projektų pristatymo terminas pratęsiamas iki 2008 metų rugpjūčio 15 dienos.

Yra gauti PLB Kultūros reikalų komisijos patarimai vėliavos projektavimo klausimu:

1. Vėliavos išmatavimai – 90cm x 150cm.
2. Vėliavoje gali būti lietuviški (vytis, trispalvė ir kt.) ir krašto, kuriame veikia lietuvių bendruomenė, simboliai.
3. Naudojant Lietuvos trispalvę, privaloma naudoti oficialiai įteisintas spalvas.

Kitas spalvas galima pasirinkti laisvai.

Taip pat gautas Lietuvos instituto docento, dr. Edmundo Rimšos laiškas su išdėstytais pagrindiniais vėliavų kūrimo principais. Šio laiško tekstą, o taip pat ir smulkesnę konkursą liečiančią informaciją galite gauti pas **Liliją Kozlovskienę**, tel.: (03) 8707 0347. Vėliavos projektus siųsti taip pat jos adresu:

77 Grimwade Cres., Frankston, VIC, 3199 arba
el. pastu: lilija@austlb.org

ALB Krašto Valdyba

Unregistered Migration Agents

Migration agents must be registered by the Migration Agents Registration Authority (MARA) if they wish to provide immigration assistance in Australia. It is an offence for anyone in Australia to provide immigration assistance while not registered.

To check if a migration agent is registered, visit www.mara.com.au.

If you have information about an unregistered migration agent, you can telephone 1800 009 623. Information provided will be treated in the strictest confidence.

Pranešimas buv. Vietinės Rinktinės kariams

Informuojame, kad knyga „Gen. Povilo Plechavičiaus Vietinės Rinktinės kariai ir vadai“ jau atspausdinta ir jau atkeliavo iš Lietuvos. Visiems, kurie šią knygą užsisakė, ji jums bus pasiųsta, kai gausiu jūsų adresus ir pinigų – 30 litų arba \$15. Čekiai turi būti išrašyti: **A. Kramilius, 83 Queen St., Canley Heights, N.S.W. 2166.**

Tai liečia sekančius karius ir artimuosius: Adomą Laukaitį, A. Malinauską (WA), Juliją Dambrauską, Galiną Aras, Vytautą Vaitkų, Juliją Žentelį (ACT).

Antanas Kramilius, tel.: (02) 9727 3131



ALB Apylinkių Valdybų pirmininkų suvažiavimas

ALB Krašto Valdyba ruošia ALB Apylinkių Valdybų pirm-

ninkų suvažiavimą ilgą savaitgalį – **birželio 7 - 8 dienomis.**

Suvažiavimas prasidės **šeštadienį, birželio 7 dieną, 9.30 val. ryto, Melbourne Lietuvių Namuose**, su susipažinimo kavute. Iki šiol jau pažadėjo dalyvauti ALB Canberros, Geelongo, Melbourne ir Sydnejaus Apylinkių Valdybų pirmininkai ir nariai arba jų atstovai.

Bus diskutuojama švietimo ir kultūros reikalais, įskaitant mokytojos iškvičiamą šiais metais iš Lietuvos, Dainų Šventę 2009 Lietuvoje, tautinių rūbų trūkumą vaikams, reikalingų švietimo vadovų ir medžiagos, ALDienas Sydnejuje 2008, kaip tinkamai paminėti Lietuvos tūkstantmetį Australijoje, ALB interneto svetainę, 2006 m. ALB Tarybos Suvažiavimo rezoliucijas ir jų išpildymą, dvigubą pilietybę, ALB archyvą ir būsimą ALB Tarybos Suvažiavimą 2008 m. pabaigoje.

Susidomėję bendruomenininkai irgi kviečiami dalyvauti, pasiklausti diskusijų šeštadienį, nuo 9.30 val. ryto iki 4 val. p.p. ir sekmadienį, nuo 12 val. iki 4 val. p.p. Susidomėję prašomi kreiptis į ALB KV pirmininkę šiuo e-pašto adresu: bprasmutas@bigpond.com

ALB Krašto Valdyba

Thank you

It has now been four months since Armin's passing and the loss still feels irreparable. We're constantly reminded of him in everything we do. We also remember those relatives, friends and acquaintances who came to visit Armin throughout his illness and would like you to know how much your time and concern was appreciated by our family, and most importantly, Armin.

We remember and thank you from our hearts.

**Diana, Michael, Anna & children,
Julie & Ian, Rima & Andrius.**



Padėka

Sužinoję apie mūsų artimo Vytauto mirtį, mes, giminės, dalyvavome atminimo pamaldose jo tėviškėje Jasuliškėje, dalyvaujant jo broliui Povilui, jo dukrai Gražinai su vyru ir Alvydui, kitų brolių Antano ir Alfonso šeimoms bei daugeliui kaimynų, pasidalinant prisiminimais apie Vytautą.

Nuoširdžiai dėkojame Jadvygai ir Vytautui Burokams, John K. McGrath su šeima, Henriku ir Onutei Stošiams, Antanui Laukaitiui ir visiems už rūpestį, paramą bei pagalbą palydintį į paskutinę kelionę mūsų mylimą Vytautą Juozą Stelemėką.

Dukterėčia Gražina Jurgaitienė su šeima
Lietuva, Panevėžio raj., Berčiūnai.

In memoriam

Atsisveikinant su Vytautu Stelemėku

Nesustabdoma ir nenugalima mirtis vis daugiau ir daugiau pasiima mūsų Sydnejaus lietuvių. Šių metų gegužės 1 dieną, po gana ilgos ir sunkios ligos ligoninėje mirė žinomas sydnėjškis Vytautas Stelemėkas.

Vytautas Stelemėkas gimė 1923 m. spalio 1 dieną Dumbliany kaime, Vabalninko valsč., Biržų apskrityje, gražiam tėvų ūkyje. Baigęs pradinę mokyklą, mokėsi Panevėžio prekybos mokykloje. Kaip jis pasakojo, jau bebaigiant mokslus, neturėdamas vilties išvengti išvežimo į Vokietiją, nes vokiečiai labai gaudė jaunos vyrus, įstojo į vokiečių „Darbo tarnybą“ ir turėjo išvažiuoti į Vokietiją.

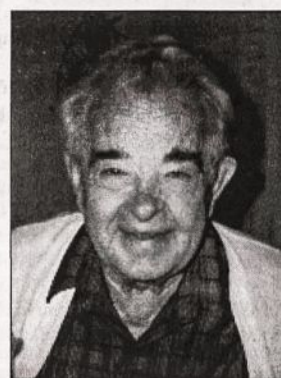
Tačiau tuo metu įsikūrė gen. Povilo Plechavičiaus Vietinė Rinktinė ir Vytautas, atsisakęs „Darbo Tarnybos“, įstojo į gen. P. Plechavičiaus Vietinę Rinktinę. Pradžioje dirbo Panevėžio štabe, bet turėdamas tinkamą išsilavinimą, buvo pasiųstas į Rinktinės steigiamą Karo Mokyklą Marijampolėje ir tapo kariūnu. Rinktinėje jis buvo iki pat paskutinės dienos, kai gen. P. Plechavičiui nesutikus savo karius perkelti už Lietuvos sienų ir ten kartu kariauti su vokiečių daliniais, generolas su visu savo štabu buvo suimti, o kai kurie daliniai buvo nuginkluoti. Dalis pasipriešinusiu buvo sušaudyti, suimti ir išvežti į Vokietiją darbiui aerodromuose ir kitur.

Prieš Karo Mokyklos likvidavimą, apie porą tūkstančių jaunų vyrų buvo paleisti neribotoms atostogoms. Dalis, tarp jų ir Vytautas, savanoriais pasiliko kareivinėse, galvodami, kad galės ką naudingo dar nuveikti. Tačiau ryte jie buvo vokiečių karių apšauti, įsakant niekur nebėgti. Taigi, apie 120 likusių buvusių kariūnų buvo nuvesti į pirtį ir vėliau, vokiečių saugomi, nuvesti į geležinkelio stotį bei suvaryti į prekinis vagonus. Marijampolėčiai juos palydėjo su gėlėmis. Taip Vytautas paliko Lietuvą.

Vokietijoje buvo surinkta apie 200 lietuvių – buvusių plechavičiukų, ir visi įjungti į Luftwaffe (aviacijos) statybos, batalioną. Jie dirbo įvairiuose aerodromuose, važinėjo iš vieno miesto į kitą, kol galiausiai atsidūrė Karlsbad mieste, čekoslovakų pusėje. Čia karas jiems pasibaigė. Nežinodami ką daryti, dar kurį laiką klajojo rusų pusėje. Laimingai perplaukė Egerio upę, kuri dalijo miestą į dvi dalis, atsidūrė amerikiečių pusėje. Amerikiečiai juos nuvežė į belaisvių stovyklą, kurioje jau buvo daugiau nei 65,000 belaisvių. Per 6 savaites jie suvalgė viso lauko žolės, kirmėles ir kitus gyvūnus, nes per dieną dylikai žmonių gaudavo vieną baltos duonos kepaluką ir kartais samtį skystos sriubos. Iš čia juos paleido į buvusią anglų zoną.

Vėliau, Stade suradęs pažįstamų, Vytautas atsidūrė Stade mieste, kur buvo didelis pabėgėlių lageris, tarp jų ir lietuvių. Tačiau, kaip buvusio vokiečių kario, jo į lagerį nepriėmė ir net Raudonojo kryžiaus paketėlių negalėjo gauti. Lagerio viršininkas buvo vienas žinomas Lietuvos profesorius, kuris Vytautui pasakė: „Pas ką tarnavai, pas tą ir eik gyventi“.

Nusivylęs lietuviams, Vytautas kurį laiką



Vytautas Stelemėkas.

prieglobstį gavo lenkų stovykloje. Po kelių mėnesių jis nukeliavo Muencheną, kur norėjo studijuoti ekonomiką. Deja, laimės neturėjo ir čia. Tada nvyko į Augsburgą, kur pažįstamų dėka apsigyveno buvusios kopyčios bendroje salėje.

1946 m. sausio mėn. su draugu, buvusiu karininku, nuvažiavo į prancūzų zonos Biberach miestelį, kur buvo ir lietuvių kolonija. Čia Vytautas gavo gerą darbą prancūzų miškų firmoje ir buvo puikiai aprūpintas. Tačiau pamažu iš Vokietijos buvę DP pradėjo emigruoti į kitus kraštus, kurie juos priėmė. Taip 1949 m. Vytautas paliko Europą ir tą pačią metų spalio 5 dieną atplaukė į Sydneją.

Australijoje jis apsistojo Sydnejuje. Po atlikto privalomo dvejų metų darbo kontraktas, jis daug metų dirbo, o vėliau vadovavo metalo dirbinių dirbtuvei iki savininkai ją pardavė. Vėliau dirbo dažytoju - kontraktoriumi, įsigijo gražų butą Cronulla priemiestyje, kur aktyviai dalyvavo vietos jachtų ir RSL (atsargos kareivių klubuose). Labai aktyviai Vytautas dalyvavo Sydnejaus lietuviškame gyvenime. Nuo pat pradžios jis buvo mūsų Bendruomenės, Lietuvių Namų ir vėliau Klubo, karių ramovėnų, sporto klubo „Kovas“ narys ir labai didelis rėmėjas, visuomet dalyvaudamas mūsų kultūriniuose, tautiniuose, meniniuose ir jaunimo sportiniuose renginiuose.

Paskutinis atsisveikinimas su Vytautu įvyko Sydnejaus Rookwood kapinių krematoriume. Maldų apeigas pradėjo kun. J. Stankevičius, tardamas gražų atsisveikinimo žodį. Maldas skaitė K. Ankus. Draugų ir artimųjų vardu su Vytautu atsisveikino A. Laukaitis, D. Skorulienė – visų bičiulių vardu, M. Reisgienė – Sydnejaus Moterų Draugijos vardu ir angliškai – J. Burokienė, kuriai buvo pavestas testamento vykdymas ir kuri rūpinosi laidojimo reikalais, nes laidotuvsė dalyvavo nemazai jo draugų australų. Aidint Lietuvos himno garsams, karstas pamažu nusileido už užuolaidos.

Po laidotuvių Jadvyga Burokienė pakvietė visus į Lietuvių Klubą, kur buvo surengti šermenų pietūs.

Išsėkis ramybėje, mielas Vytautai, tegul ši svetinga Australijos žemė, nors ir toli nuo Lietuvos, būna tau lengva.

Antanas Laukaitis

A+ Vytauto Stelemėko

Vietoj Gėlių

atminimui
aukojame „Mūsų Pastogei“ \$100.

Dana ir Edis Bartkevičiai

Sydnejaus tautinių šokių grupė "Sūkuryš", kartu su Sydnejaus lietuvių choru
"Daina" ir dainininkių grupė "Atspindys", rengia koncertą

"Vestuvės"

Kur: **Lenkų Klube (Polish Club), 15 East Terrace, Bankstown.**
Kada: **Sekmadienį, gegužės 25 dieną, 2 val. p.p.**
Bilietai: **Parduodami prie durų: \$15 – asmeniui, vaikams iki 15 metų – veltui.**

Po koncerto visi "Vestuvių" svečiai maloniai kviečiami į **Lietuvių Klubą "Dainava"**, Meredith Street, Bankstown, pasivaikšinti vestuvinių raguoliu.

Nugirdome apie kai kurių asmenų nepasitenkinimą, kad "Vestuvių" koncertas vyks ne "Dainavoje", bet Lenkų Klube. Labai apgailestaujame, kad šį kartą negalime pasinaudoti savo Klubu, tačiau kitos išeities nematome. "Sūkuryš" šokėjai nebėra vaikučiai ir todėl jų šokiai užima nemažai vietos. Taip buvo ir senajame Klube. Bet paskutiniuose "Dainavoje" ruošiuose minėjimuose tilpo vos 4-5 poros, kurios galėjo išpildyti tik nuobodžius, kelių kartojamų judesių šokius. Deja, mūsų naujas, gražus Klubas netinka tautinių šokių grupės koncertui. Norint pamatyti jaunimą šokant, reikėjo ieškoti tinkamų sąlygų. Dar kartą dėl to labai apgailestaujame.



Geelongo lietuvių tautinių šokių grupė kviečia visus į

Lining Popietę

sekmadienį, gegužės 25 dieną, 2.30 val. p.p.
Geelongo Lietuvių Namuose, Pettitt Park

Tautinius šokius šoks grupė "Linas" ir vaikučiai – "Gegutė".

Dainuos svečiai iš Melbourne – "Danos Sesės".

Rodysim videofilmus, neseniai gautus iš Lietuvos.

Po programos – kavutė ir loterija.

Įėjimas – tik \$5 visiems, o turintiems vardus "Lina" ar "Linas" – veltui!

Gedulo ir vilties diena Sydnejuje

Sydnejaus Baltiečių Komitetas kviečia lietuvių bendruomenę dalyvauti minėjime, skirtame paminėti 1941 metų birželio mėnesio trėmimus, **šeštadienį, birželio 14 dieną, 2 val. p.p., Latvių Namuose, 32 Purnell Street, Strathfield.**

Meninėje programos dalyje dalyvaus Sydnejaus lietuvių choras "Daina" ir solistai.

Neužmirškime – gyvųjų pareiga yra pagerbti žuvusius ir nukentėjusius!

Vincas Bakaitis, Baltiečių Komiteto vardu

Pabaltiečių trėmimų minėjimas Canberroje

Trėmimų minėjimas įvyks **trečiadienį, birželio 11 dieną, 2 val. p.p. Lenkų Klube, David Street, Turner.** Šia programa paskaitą skaitys **p. Nollendorfs**, Rygos okupacijos muziejaus pavaduotojas. Po trumpos meninės programos seks vaišės.

(Atkreipiam skaitytojų dėmesį į tai, kad minėjimas įvyks **trečiadienį** dėl p. Nollendorfo įsipareigojimų kituose miestuose.)

Canberros Lietuvių Bendruomenės Sąjunga

Lietuvis kompozitorius australiškoje programoje

Australijos Kamerinis Orkestras (**Australian Chamber Orchestra**) įsėkančių savo gastrolių po Australiją programą įtraukė lietuvių kompozitoriaus **J. Juozapaičio** kompoziciją "Perpetuum Mobile". Programoje yra rašoma, kad "Juozapaitis concentrates on dazzling colours".

Koncertai vyks:

Melbourne (The Arts Centre) –	birželio 8 d. ir 9 d.
Adelaide (Adelaide Town Hall) –	birželio 10 d.
Perth (Perth Concert Hall) –	birželio 11 d.
Sydnejuje (Sydney Opera House) –	birželio 15 d.
Sydnejuje (Recital Hall Angel Place) –	birželio 14 d., 17 d. ir 18 d.

AR JAU SUMOKĖJAI "MŪSŲ PASTOGĖS" PRENUMERATĄ?

LITHUANIA: Honorary Consuls in Australia

Jurisdiction:.....New South Wales, Queensland and the Australian Capital Territory.

Mr Viktoras Šlitteris, Honorary Consul-General

40 B Fiddens Wharf Road

Killara, NSW 2071

Hours of Business: Monday-Friday: 10.00 a.m. – 4.00 p.m.

Tel.: (02) 9498 2571

Fax: (02) 9498 2571

Jurisdiction:.....Victoria and Tasmania.....

Mr Andrew Žilinskas, Honorary Consul-General

56 Somers Street

Burwood, VIC 3125

Hours of Business: Fridays: 9.00 a.m. – 5.00 p.m. e-mail: litconmelb@bigpond.com

Tel.: (03) 9819 5515

Fax: (03) 9808 8300



DAINAVA

LITHUANIAN CLUB

16 - 20 Meredith Street, Bankstown

Tel.: (02) 9708 1414 E-mail: contactus@lithuanianclub.org.au

www.lithuanianclub.org.au

Klubo "Dainava" darbo valandos:

Pirmadieniais ir antradieniais – Klubas uždarytas.

Trečiadieniais – sekmadieniais Klubas dirba nuo 12 val. dienos.

Restoranas "Europa" dirba:

trečiadieniais – šeštadieniais:

pietūs 12 val. dienos – 2.30 val. p.p.

vakarienė 5.30 val. p.p. – 8.30 val. p.p.

sekmadieniais:

12 val. dienos – 6 val. p.p.

Skambinkite: Algiui tel.: 0417 674 599; Gary tel.: 0400 401 703;
Alvydai tel.: 0422 655 902.

Linksma valandėlė

5 val. p.p. – 7 val. p.p. – trečiadienį, ketvirtadienį, penktadienį.

Užėikite pasisvečiuoti Klubo jaukiame bare.

Kortų žaidimas **"Teksaso Pokeris"** vyksta ketvirtadieniais, 7 val. p.p. Galite laimėti piniginius prizus.

Biliardo varžybos Klube vyksta ketvirtadieniais nuo 7 val. p.p.

Kreipkitės į **Petrą Buroką** mob. tel.: 0424 725106.

Laukiame gausaus dalyvių būrio.

2007 m. Dainų šventės DVD – Dainavoje

Ansamblių vakaras 2 dalis "Saulės vartai" – birželio 1 d., 2 val. p.p.

Dainų diena 1 dalis "Dainos ratu" – birželio 15 d., 2 val. p.p.

2 dalis "Dainos ratu" – birželio 29 d., 2 val. p.p.

Šokių diena 1 dalis "Lino sakmė" – liepos 13 d., 2 val. p.p.

2 dalis "Lino sakmė" – rugpjūčio 3 d., 2 val. p.p.

Klubo narių ir jų svečių dėmesiai.

Artėjant Gedulo ir Vilties dienai, **sekmadienį, birželio 8 dieną, 2 val. p.p.**

Sydnejaus Lietuvių Klube "Dainava" bus rodomas filmas

"Vienų vieni"

apie pokario lietuvių partizanus, kovojusius už Lietuvos laisvę.

Kviečiame gausiai dalyvauti.

(Filmo trukmė – 1.5 val., su 10 min. pertrauka.)

"Mūsų Pastogė": Skelbimai, užuojautos ir pan. priimami ne vėliau pirmadienio 10 val. ryto.

(Po pietų laikraštis perduodamas spaustuvei)

Deadline for ads – Mondays 10 a.m.

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.

Leidėjas Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjunga

Leidėjo, administracijos ir redakcijos adresas: P.O. Box 550, Bankstown, NSW 1885.

Lietuvių Klubas "Dainava", 16 - 20 Meredith Street, Bankstown.

Tel.: (02) 9782 0080, E-mail: mpastoge@bigpond.com

Tinklalapis: www.users.bigpond.com/mpastoge

Redaktorė **Dalia Daniela**

Redakcinė kolegija: **Antanas Laukaitis, Anskis Reigys, Vytenis Šliogeris**
Redakcija rašinius taisto ir skelbia savo nuožiūra. Rankraščiai negrąžinami ir nesaugomi.
Spausdinamuose rašiniuose reiškia nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos

ir leidėjų nuomone

Prenumerata metams \$65.

Užsienyje oro paštu - \$140.00. N.Zelandijoje oro paštu \$115.00.

Organizacijų informaciniai skelbimai – neapmokami.

Apmokamų skelbimų kaina: \$6.60 (įskaitant GST) už 1 cm per dvi skiltis.

Lietuviškomis organizacijoms 15% nuolaida. Kartojant, 50% nuolaida.

Šventiniai sveikinimai – \$20, užuojautos ir maži vienkartiniai skelbimai – \$25.

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.